Faşizmi
kahredeceğiz!

Halkımız gericilerle
uzlaşanları
affetmeyecektir!

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

Yıl: 4, Sayı: 83, 6 Ocak 1978

ATILIM'a bağış yap!

Atılım'a bağış gönüllüdür ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için gönüllü olduğu kadar zorunludur

Atılım 4 yaşında. Türkiye işçi sınıfının gazetesi *Atılım*, burjuvaziye, emperyalizme, oportünizme, likidatörlere karşı savaşın içinde doğdu. Varlığını işçi sınıfının ülküsü uğruna adamış işçileri, köylüleri, aydınları örgütledi. Türkiye Komünist Partisi'nin yeniden doğuşu, güçlenişi, yığınlara maloluşu ile onun yaşamı, güçlenmesi, yığınlara maloluşu atbaşı gitti.

Atılım aynı zamanda gerçek işçi gazetesinin nasıl bir kollektif propagandacı, kollektif bir ajitatör ve kollektif bir örgütleyici olması gerektiğinin canlı bir örneği oldu. O, Partisi gibi işçiler için savaştı, savaşıyor. Ve onu bu savaşta ayakta tutan, onun ardında duran yine işçiler, işçi sınıfı oldu. *Atılım*, komünistlerin, işçilerin, devrimcilerin özverisiyle yaşıyor.

Her sayısını alıyor, okuyoruz. Savaşımızın yolunu aydınlatan bu gazete nasıl çıkıyor diye hiç sorduk mu kendimize? Komünistlerin, devrimcilerin özverisine geniş işçi, emekçi yığınlarının desteği katılmalıdır.

İşçinin Sesi olarak *Atılım'ın* 4. yaşı nedeniyle bir bağış kampanyası açtık. *Atılım'a* bağış kampanyası. Bu kampanyada işçilere, köylülere, "yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen gençliğe, aydınlara sesleniyoruz. Tüm devrimcilere sesleniyoruz.

Böylesine şanlı bir gazete için son kuruşumuza varıncaya dek bağış yapalım. Bu bağış gönüllüdür ve devrimciler için gönüllü olduğu kadar zorunludur da.

Paralarımızı *İşçinin Sesi* adına, *İşçinin Sesi* adresine gönderelim. *Bağış kampanyası* için para gönderdiğimizi de ayrıca belirtelim.

Türkiye'deki savaşçılar! Bizler de bu kampanyaya aktif olarak katılalım. Paralarımızı *burjuvazi-ye kaptırmadan*, Avrupa'daki tanıdıklarımız yoluyla gönderelim. Devrimci yaratıcılığımızı kullanalım. Çeşitli yollar, yöntemler bulalım. Ama *Atılım'ımıza* bağışlarımızı ulaştıralım.

Haydi görev başına!
ATILIM İŞÇİ SINIFIMIZIN GÜNEŞİ!
ATILIM EMEKÇİLERİN ÖZ SESİ!
ATILIM'A BAĞIŞ VER

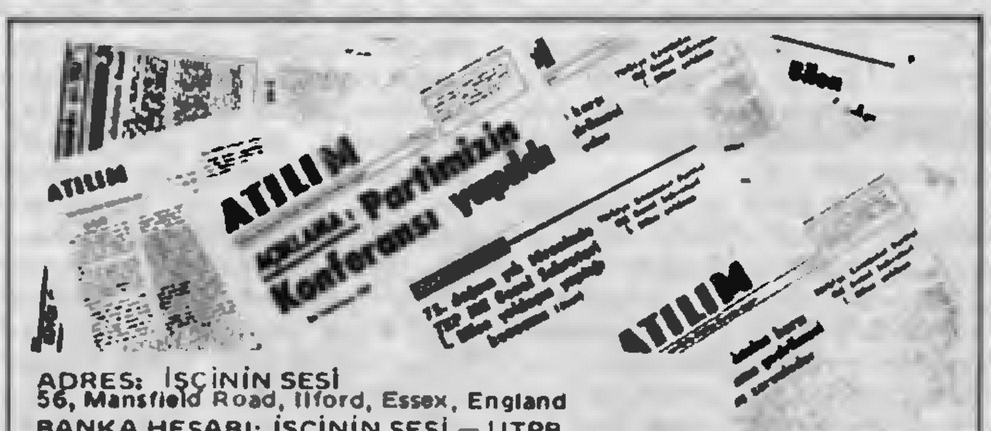

ADRES: İŞÇİNİN SESİ
56, Mansfield Road, Ilford, Essex, England
BANKA HESABI: İŞÇİNİN SESİ — UTPB
National Westminster Bank, Stoke Newington Branch,
194 Stoke Newington High Street, London, N.16 7JH.
A /c no: 11085525

İşçiler sınıf çıkarlarından ödün vermeyecektir!

İkinci MC hükümeti de tarihin çöplüğüne gitti. Ancak tekelci burjuvazinin erki, faşist tırmanış olduğu gibi duruyor. İşbirlikçi tekelciler, Koçlar, Sabancılar yeni hükümet almaşıkları öne sürüyorlar. AP'den istifa etmesi için 12 saylava Koç'un para verdiği söyleniyor. Koç ve ötekileri "güçlü bir hükümet" istediklerini, MC'nin artık çok yıprandığını uzun bir süredir kendi ağızlarından söylüyorlardı. Gazeteler bu konuda, İMF'nin önerilerini de yazdılar.

Emperyalizm ve onun yerli ortağı holdinglerin şu veya bu burjuva partilerinden oluşan hükümet almaşıklarının asıl altında yatan, ekonomik bunalımdan halkın açlığı ve yoksulluğu pahasına kurtulmaktır. Bunlar, son saptanan taban ücretini bile çok görüyorlar. 15 bin lira olması gerekirken, ancak 3300 lira olarak saptanan taban ücreti için Halit Narin "götürdüğü, getirdiğinden daha çok olacak" dedi.

Öte yandan, faşist terör ve cinayet furyası hızından hiçbir şey kaybetmedi. Öldürülen yurtseverlerin, ilericilerin, devrimcilerin sayısı yüzleri aşıyor. Binlercesi yaralandı. Örneğin Hacettepe Üniversitesi öğretim görevlilerinden prof. Sanalan'ı evine girerek kurşunladılar.

Böylesi bir ortamda Cumhurbaşkanı, utanmadan, 'siyasi partiler arasında diyalog kurulmalıdır" diyor. Bu cinayetlerin sorumlusu MHP'liler, AP'liler, MSP'liler değilmiş gibi konuşuyor. Türkeş'in, "bize yapılanın bin katını yaparız" sözlerine kulak tıkıyor.

Halkımızın, işçi sınıfımızın istemleri açıktır. İşçi sınıfımız sınıf çıkarlarından hiçbir kimseye hiçbir ödün vermeyecektir. İşçi ücretleri insanca yaşanacak bir düzeye çıkmalı, halkın sırtındaki ağır yaşam koşulları kalkmalı, pahalılığa son verilmeli, MHP, Ülkü Ocakları ve öteki gerici partiler ve faşist örgütler yasaklanmalı, 141. ve 142. maddeler, TKP üzerindeki yasak kalkmalıdır. Halkın boş sözlere "devletin bütünlüğü, rejimin selâmeti" gibi demagojilere karnı toktur.

Arkası 5. Sayfada

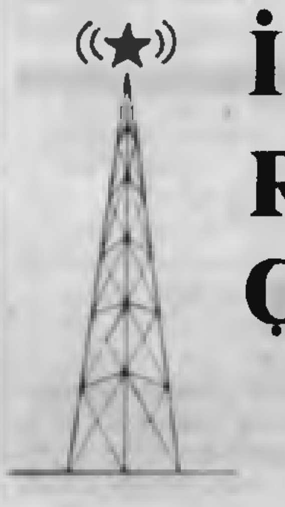

İŞÇİNİN SESİ RADYO AJANSI ÇIKTI

ABONE OLUN!
ABONE BULUN!

Abone tutarı: (uçak postası dahil)
1 aylık: 5 pound, 30.00 DM, 100 TL
(ya da 4 kitap — Türkiye için)

İşçinin Sesi atılımlarına bir yenisini daha kattı. *İşçinin Sesi Radyo Ajansı'nı* (İSRA) kurdu. İSRA, her gün Türkiye saatiyle 10.10'da ve 18.40'da kısa dalga 31,5 ve 48,5 metrelerden dinlenebilen *TKP'nin Sesi Radyosu'nun* yayınlarını yazıya çekiyor. Bülten halinde bastırıp, abonelere postalıyor.

Ajans yokluklar içinde çalışmaya başladı. Kimi İTİB üyesi radyosunu, kimi de teybini verdi. Antetli kâğıt toplanan bağışlarla bastırıldı. Kısaca, İSRA'nın altyapısı örgütlerimizden kaynak kaydırarak, kaynak yaratarak, devrimci özveriyle oluşturuldu. "Girişim bizden, yaşatmak okuyucularımızdan" dedik. 23 sayı sürdürdüğümüz deneme yayınları başarıyla sonuçlandı. 1 ocak 1978'den bu yana gerçek yayınlara başladık.

TKP'nin Sesi'ni dinleme olanağı bulamayanlara onu yazılı olarak ulaştırma girişimi, TKP'nin sesini daha geniş yığınlara duyurulma girişimi desteklenmelidir. İSRA bülteni, Türkiye halkının yiğit partisinin, işçi sınıfı partisinin politikasını yığınlara yaymada önemli bir araçtır. Radyodan yayınlanırken iyice anlayamadıklarımızı yazılı metinden kolaylıkla kavrarız. İyi kavradığımız oranda da yığınlara daha iyi anlatırız.

O halde, haydi, İSRA'yı güçlendirmek için görev başına. Abone olup, abone bulalım.

NOT: İSRA Bülteni abone olanlara pazartesi hariç her gün düzenli olarak uçakla postalanacaktır.

Maden-İş grevi kırılamaz

Maden-İş'e bağlı 40 bin yiğit işçinin MESS patronlarına karşı giriştiği şanlı grev sekizinci ayına girdi. Artan ekonomik, toplumsal ve politik bunalım koşullarında, hükümet sorununun yeniden alevlendiği günümüzde, Maden-İş grevinin başarısı demokrasi savaşımının düğüm noktası haline geldi. Çünkü grevci işçiler yalnızca kendi ekonomik, politik haklarını değil, tüm halkın özlemlerini, istemlerini de özveriyle, proleter yöntemlerle savunuyorlar. Bundan ötürü burjuvazi, halkımızın onuru Maden-İş'i saldırılarının odak noktası yapmıştır.

Grevci işçilerin her geçen

Arkası 5. Sayfada

BAKIŞ

1978'e girerken

Cemile Çakmak

1977'de Türkiye dünyada en yüksek, en çetin sınıf savaşlarına, en yığınsal halk direnişlerine tanık olan ülkelerden biridir. Savaşların kızışmasından ürken, hâlâ "muhalefet" gibi barışçıl dönemlere özgü sözleri geveleyen, "savaş" "kavga" demeye dilleri varmayan küçük burjuva sosyalistleri ne derse desin. Türkiye emperyalizmin zayıf halkalarındandır.

Ülkemizdeki yüksek, çetin savaşlar bu yıl bir değişik renk aldı. Emperyalistlere, burjuvaziye daha bir korku saldı. TKP'nin 1973'ten bu yanaki atılımları 1977'de gürbüz filizler verdi. Leninci, savaşkan TKP devrim hareketimizin önünde yürüyor. Artık TKP'ye tavır devrimciliğin de, ilericiliğin de, sınıf sendikacılığının da, demokratlığın da ölçütü oldu. TKP düşmanlığı, artık gericiliğin yanında doğrudan saf tutmaktır.

Maden-İş grevi, 1977 yılındaki tüm direnişlerin en parlak simgesidir. Yiğit işçiler yılmadan, yumuşamadan 7 aydır grev boylarında savaşıyorlar. Şanlı grev savaşların odağı oldu. Sınıf dayanışmasının, işçi, köylü bağlaşıklığının, ilerici güçlerin birliğinin ve proleter enternasyonalizminin bayrağı oldu. Bayrak 1978'de daha da yükselsin!

1978'e coşkuyla, umutla, hınçla giriyoruz. Faşizmi kahredeceğiz! MESS'i yıkacağız! Uzlaşmacıları, oportünistleri hüsrana uğratacağız! Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurma kavgamızda daha da ilerleyeceğiz!

Herşeyin anahtarı işçi sınıfımızın partisinin, TKP'nin güçlenmesidir. 1978, en başta, güç koşullarda, binbir ateş altında Türkiye'de yiğit bir savaş veren komünistlere yeni üstün başarılar getirsin!

Lido ve Barış dikimevlerinde Maden-İş komiteleri kuruldu

İngiltere'de, MESS'e karşı yiğitçe direnen işçilerimizle dayanışma eylemleri artıyor. Türkiyeli işçilerin çalıştığı dikimevlerinde Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri oluşturuluyor.

Şimdiye dek kurulan komitelere geçtiğimiz hafta iki tane daha eklendi. Lido ve Barış dikimevlerinde çalışan Türkiyeli işçiler komitelerini kurdular. Maden-İş grevini tanıtmaya ve bağış toplamaya başladılar. Barış dikimevindeki komite üyesi işçiler her hafta bir yevmiyelerini Maden-İş'e bağışlıyorlar.

Maden-İş'le dayanışma kampanyası okul, fabrika ve öteki işyerlerinde ardıcıl olarak sürdürülüyor. Şimdiye dek toplanan 960 pound tutarındaki bağış Maden-İş'e yollandı.

DİSK Kongresi üzerine

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Kongresi bir sıra olumlu kararlarla sona erdi. Bunları önemlerine göre sıralamak zordur. Çünkü alınan kararların hepsi de işçi hareketinin yararına yansıyacak kadar önemlidir.

Başta gelen önemli kararlardan biri DİSK'de birliğin korunması yönünde alınanıdır. DİSK içinde beliren bütün akımlar kongre boyunca birliğin korunmasına büyük bir titizlik göstermişlerdir. Alınan önemli kararlar arasında Maden-İş'in MESS patronlarına, kamu iktisadi teşekkülleri, yani KİT'lerin yönetimini eline geçirmiş olan AP'li, MHP'li, MSP'li gerici ve sömürücülere karşı yaklaşık 7 aydan beri ve en zor koşullarda Maden-İş'e bağlı işçi ve sendikacıların sürdürdüğü grevi desteklemek de vardır. Hem de bu karar, oy birliğiyle alınmıştır. DİSK'in kongresinde oy birliğiyle alınan bu karar Maden-İş'in grevine karşı emperyalizmin, MESS patronlarının, iktidar çevrelerinin ideologlarıyla birleşen Aziz Nesin, Yalçın Küçük gibi kişilerin yüzüne işçi sınıfının tokatı gibi şaklamıştır.

Anti-emperyalist, anti-faşist Ulusal Demokratik Cephe'nin eylem birliğinin oluşturulması, gerçekleştirilmesi ödevini kongre yeni seçilecek yönetim kuruluna vermiştir. Bu da çok önemli bir karardır.

Kongrede Türkiye işçi sınıfının enternasyonalist dayanışması bir daha ve en açık bir şekilde belirdi. Sosyalist ve kapitalist ülkeler sendikaları Türkiye işçi sınıfı ile dayanışma içinde olduklarını yurt ve dünya kamuoyuna bildirdiler. Bu kazanım

Arkası 5. Sayfada

Köyde ayrışma

Mehmet Kurtalan

Ülkemizde Prusya tipi kapitalistleşme kırsal alanı çok çeşitli çelişkiler yumağı haline getirdi. Özellikle son 15-20 yıl içindeki gelişme, buraları temellerinden sarstı. Kapitalizmin olanca ağırlığı ve yıkıcılığıyla girmediği köy kalmadı.

Köyde ayrışma sürecinin şiddetlenmesi adeta çıplak gözle görülüyor: Geleneksel toprak ağaları emperyalizmle bütünleşip, kapitalist çiftlikçilere dönüştü. Bu süreç içinde, öteki sermayelerle çitişip holdingçiliğe, finans oligarşisine yükseldiler. Militarist klik, OYAK'larla oligarşiye çekildi. Devlet ele geçirildi. Ülkemiz tarımıyla, endüstrisiyle yerli ve yabancı tekellerin ortak arpalığı oldu.

Bu katmerli ve çok ortaklı sömürü, kırsal alanda daha da yıkıcı, soyguncu biçimler alıyor. Çünkü bu karmaşık sömürü mekanizması, köyün geri ekonomik temelinde daha da barbarlaşıyor. Bunun en önemli göstergesi korkunç boyutlara ulaşan gizli işsizliktir. Öte yandan, her yıl "iş pazarı"na köyden katılan 400 bindir. Kısaca, köylü kapitalizmin vahşetini, en acı biçimiyle, etinde kemiğinde duyuyor.

Bu hızlı ayrışma süreci yanıbaşında bilinçlenme, aydınlanma sürecini de getiriyor. Köye yüzyıllardır vurulan cehalet zincirleri parçalanıyor. Modern iletişim araçlarının bulunmadığı köy kalmadı. Her tarlada pilli radyo dinleniyor. Gazete hemen her köye giriyor. Televizyon yayınlarının ulaşabildiği bölgelerde her köyün en az bir televizyonu var. Sonra, Avrupa'ya işçi göndermemiş köy çok azdır. Her köyün mutlaka şehirde çalışanı vardır. Bunların yanında, askerde iki yıllık dış dünyayla ilişki küçümsenmemelidir. Yani köyün şehirle "gaz-tuz-bez" ilişkisi tarih olmuştur. Bu ne demektir? Köylü nüfusu kapitalizmin ezgisini, sömürüsünü bildiği kadar, onun olanaklarını da, ya görerek, ya da anlatılanları dinleyerek öğrenmiştir. Kendisinin kötü koşullarda, olanaksızlıklar içinde yaşadığını bilmektedir. Hele Avrupa'dan, şehirden dönüp gelenlere, sınıf savaşını daha canlı yaşayanlara, kapitalizmin olanaklarını kendi gözüyle görüp tadanlara köyün dar sınırları ateşten gömlek oluyor. Onların anlattıkları köylünün yüreğini sıkıştırıyor. Uyanık köy emekçileri toprak işgâl ettiğinde, grev yaptığında karşısına çıkan jandarmanın, adalet mekanizmasının, taban fiyatları politikası-

Arkası 5. Sayfada

ATILIM *KÖŞESİ*

İleri demokrasi nedir?

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

TKP'nin yakın amacı "ileri demokrasi"dir. Bu kavram rasgele, boşuna seçilmemiştir.

Türkiye'de ekonomiye, devlete yerli-yabancı tekeller egemendir. Baş düşman emperyalizm ve yerli işbirlikçi tekelci burjuvazidir.

Böylesi bir durumda toplumu ileriye götürmenin tek yolu ileri demokrasidir. "Yaklaşan Felâket" adlı yapıtında Lenin'in belirttiği gibi, sosyalizme doğru gitmekten korkarsak, tekellerin egemenliğinden bir adım bile ileriye gidemeyiz. Tekelleri yıkıp serbest rekabeti mi geri getireceğiz? Bu olamayacağına göre, üretimin örgütlenmesini daha da merkezileştirmeye, yani sosyalizme doğru ilerlemek tek yoldur. İşte bunun için Partimiz sosyalizme açılan ileri demokratik düzenden söz ediyor.

İleri demokrasi, işçi-köylü bağlaşıklığı temelinde gerçekleşecek olan, ulusun büyük çoğunluğunun gerici azınlığa karşı demokratik diktatörlüğüdür. Emperyalizme, yabancı tekellere karşı ulusal, yerli-yabancı tekellerin egemenliğinden kaynaklanan gericiliğe karşı demokratik görevleri olan Ulusal Demokratik Cephe işte böylesi geniş bir savaşım ve gelecekte halk iktidarının organı olacaktır.

Kimileri ileri demokrasiyi burjuva demokrasisiyle özdeşliyorlar. Kuşkusu Türkiye gibi bağımlı, çarpık, geri bir temel üzerinde tekelleşmenin boy vermiş olması, önümüze aynı zamanda birçok burjuva demokratik görevler koyuyor. Tepeden inme kapitalistleşen ağalığın yıllardır süren ağır baskısına karşı köylülüğün istemlerinin karşılanması böylesi önemli görevlerdendir. Ancak, devrimci diyalektik, karmaşık koşullarda çeşitli görevleri ustaca birleştirmek olanağını veriyor. İşçi sınıfımızın öncü Leninci partisi olan Türkiye Komünist Partisi devrimci diyalektiği ustaca uyguluyor.

Büyüme

(Atılım Aralık 1977 sayısından)

Ülkemizde devrimci yükseliş inişli çıkışlı sürüyor. Partimiz atılımlar içinde örgütleniyor, büyüyor. Devrimci hareket genişliyor. Ulusal Demokratik Cephe ülküsü geniş yığınlar arasında yaygınlaşıyor.

Böylesi bir büyüme, genişleme sürecinde savaşın başını çeken komünistlere çok önemli görevler düşüyor. Bu görevleri yerine getirirken Lenin'in şu sözleri komünistlere yol gösteriyor:

"...oportünistlerin her zamanki yöntemi, en ılımlı sloganın en akla yakın olduğunu kanıtlama girişimidir. Gerekçe olarak da bunun en büyük sayıda toplumsal unsuru birleştirmeye yardımcı olacağını ileri sürerler. Bernstein şöyle demişti: sosyal devrim yalnızca proletaryanın bir kesimi tarafından desteklenir, oysal sosyal reform birçok toplumsal-liberal unsur tarafından desteklenir. Sosyalizmin bunların istemine aykırı olarak kurulacağı düşüncesiyle yanılgıya düşmeyin! Demokratik toplumsal reformlar partisi olmak daha iyidir! Menşevikler ise şöyle diyorlar: Yalnızca proletarya ve küçük burjuvazinin devrimci kesimi (en başta köylüler) bizim devrimimizin gerçek utkusundan yanadırlar...

"Hayır yoldaşlar! Politik aritmetikte tüm 'muhalefet' unsurlarının basit toplamasından biraz daha karmaşık şeyler vardır. Kaypak ve ihanet içinde olan muhalefeti, gerçekten savaşan devrimci unsurlarla toplamak her zaman artı sonuç vermez. Çoğu kez eksi olduğu görülür". (Lenin, Toplu Yapıtlar, İngilizce basım, Cilt: 11, s:156)

TKP militanları, özellikle partiyi yığınlar içinde örgütlerken, aynı zamanda öteki yığın çalışmalarında, nicel büyüme uğrunda nitel gerekleri unutmuyor, genişlemek pahasına sloganları ılımlılaştırmıyor, reformizme saplanmıyorlar. İşçi sınıfımızın Leninci, öncü partisinin savaşçılarına da ancak bu yaraşır. TKP'nin Leninci bayrağını her zaman yükseklerde dalgalandırmak.

●

Küçük var küçüklük var

TKP'nın Sesi Radyosu'nun belirttiği gibi, "madeni eşya patronları ve bu patronların bağlı oldukları uluslararası tekeller, MC hükümeti, Maden-İş'in grevini ve bizzat Maden-İş'i, planlarına göre ekonomik bakımdan yıkamadıklarını gördükten sonra, onu politik ideolojik bakımdan çökertmeye kalkıştılar. Bu politikayı da sözüm ona ilerici, devrimci yazar diye tanınanların diliyle yürütmeyi daha yeğ buldular. Yani MİT, CIA, ellerindeki bütün olanakları harekete geçirdiler". "Aziz Nesin'in Maden-İş grevine sözde bir öyküyle saldırısı, bu saldırıya *Yürüyüş* dergisinde Yalçın Küçük'un katılması rasgele değildir." (İSRA, Deneme Yayınları, sayı: 24)

Yine *TKP'nın Sesi Radyosu*, Aziz Nesin'in karanlık kimliğini somut verilerle açıkladı. Yalçın Küçük'ün de bugünkü işçi düşmanı tutumunu daha iyi anlamak için 1971 öncesine dönüp geçmiş ideolojik çizgisinden bir örnek vermek yararlı olacaktır.

Yalçın Küçük ODTÜ'de Sovyet Ekonomisi dersi veriyordu. Bir sosyalist için burjuva üniversitesinde böyle bir ders verebilmek, gençleri aydınlatmanın, onlara doğruları göstermenin önemli bir aracıdır. Ya da öyle olması gerekir. Gelgelelim Yalçın Küçük, tam tersine, kafa bulandırırdı.

Yalçın Küçük, bir burjuvanın sözde "tarafsızlığı" içinde, hakem edasıyla Bolşevik Partisi' nin politikasını "yargılardı"(!) 'Bu noktada Buharin haklıydı". "Şu konuda Troçki haklıydı" "Şu konuda ise Preobrazhensky haklıydı". Yani Bolşevik Partisi "kimi zaman" doğru bir politika izlemişse de, çoğunlukla Parti' nin şu ya da bu karşıtının dediği daha doğruydu.

Gençlerin hızla politize olduğu bir sırada, berrak bir konuyu böyle bulandırmak, çarpıtmak, *en azından* büyük bir sorumsuzluktur. Yalçın Küçük bu "sorumsuzluğu"(?) yaptı. Öyle ki, onunla aynı politik akımdan olan gençleri bile açmaza düşürdü. "Bu kişi kimden yana?" sorusunu uyandırdı.

Yalçın Küçük'ün sosyalist kılıf içinde derin sağ, ekonomist çizgisi sınıftaki birçok genci yanlış, anarşist yollara itti. Lenin'in dediği gibi "anarşizm, çoğunlukla, işçi sınıfı hareketinin oportünist günahlarına bir tür ce-

Arkası 5. Sayfada

İki tür cephe anlayışı ve UDC

Hüseyin Tanır

İşçi sınıfımızın UDC belgisine saldırılar özellikle şu son haftalar içinde yoğunlaştı. Legal sosyalist partilerin yöneticilerinden gelen saldırılar, bu "parti" lerin yayın organlarında cephe sorunu üzerine yazılıp çizilenler ise oldukça ilginç.

Legal sosyalist partilerin kendini "Marksist-Leninist"miş gibi göstermeye çalışan yöneticileri, "biz de cepheden yanayız" diyorlar. "Biz UDC'ye, doğru cephe anlayışına aykırı olduğu için karşıyız" diyorlar. Ardından kendi cephe anlayışlarını anlatıyorlar. Ama bunu yaparken de hırsızın, faziletini söylerken sirkatini ele verdiği gibi, kendi sağ oportünist cephe anlayışlarını ele veriyorlar.

Bugün dünyada cephe konusunda iki anlayış vardır. Bunlardan birincisine örnek, Rus devriminin İşçi, Köylü, Asker Sovyetleri'dir. Bulgaristan'daki anti-faşist savaşın ve sosyalist devrimin Vatan Cephesi'dir. Bu cepheler, işçi sınıfını ve emekçi halkı içi boş iyi niyet sözleriyle değil, somut ortak çıkarlar temelinde, işçi sınıfının hegemonyasında bağlaşıklık yolundan kurtuluşa götürdü. Erki, tek geçerli yol olan devrimci yoldan ele geçirdi. Sosyalizm kuruculuğunun önündeki engelleri temizledi.

İkinci türden cepheler ise, bugün bazı Batı Avrupa ülkelerinde gördüğümüz "cephe"lerdir. Bu tür "cephe"ler, partiler arasında, %51'lik bir parlamento utkusu için imzalanmış protokollardır. Bunların adı kimi yerde "ortak program", kimi yerde "tarihsel uzlaşma" kimi yerde ise başka bir şeydir.

Bu cephelerden birinci türü sokaklarda, meydanlarda, savaşın ateşleri içinden doğdu, gelişti. İkinci tür "cephe"ler ise, proletarya enternasyonalizmini, proletarya diktatörlüğünü *50 yıl önce yadsıyanlarla 5 yıl önce yadsıyanlar* arasında imzalanan bir kâğıt parçası olmaktan öteye gidemedi.

Bu cephelerden birinci türü, Leninci politika sonucunda geniş halk yığınlarını sosyalizm için savaşa inandırdı, bu yolda silâhlandırdı. İkincisinde ise işçi sınıfını örgütsel, politik ve en önemlisi ideolojik olarak zayıflatmaya götürdü. Kimileri Marksist bile olmadıklarını, partilerinin herkese açık bir tartışma klübü olduğunu açıkça kendi ağzından söylemeye dek vardırdı.

Legal sosyalist partilerin yöneticileri, cephe sorununu imzalanması gereken bir protokol sorununa indirgerken işte bu ikinci tür "cephe"leri benimsediklerini açığa vurmuş oluyorlar. Ayrıca "sendikalar cephe çağrısı yapmaz; onlar yığınların ekonomik-demokratik savaşımıyla uğraşsın, politikayı partilere, yani bize(!) bıraksın" diyorlar.

Bu görüş, sendikaların, yığın örgütlerinin işlevini ekonomik savaşımla sınırlayan ekonomizmin ta kendisidir. Politik erk savaşının öncüsünün parti olduğu, ancak sendikaların, yığın örgütlerinin erk savaşı dışında kalamayacağı bilinen bir gerçektir. İkincisi, demokratik savaşım, politik savaşım değil de nedir? Üçüncüsü, "bu partilerin işidir, bizim işimizdir" demek ne anlama geliyor? Yoksa bir takım cep partileri bilmem hangi salonu tutup işçi sınıfı adına "cephe toplantıları" yapacak, böylece bu sorun da çözülüyor deyip çocuk mu kandıracaklarını sanıyorlar?

Bu sağ oportünistler UDC'yi bir de şablonculukla suçluyorlar. Böylesi bir suçlama, dünya işçi sınıfı tarihinde yeni birşey değildir. Sağ oportünistler, bolşevik gelenekleri savunan komünistlere uzun yıllar aynı suçlamayı yapageldiler. Onlar, "Sovyet deneyi Rusya'ya özgüdür, her ülkenin kendi koşulları gözönüne alınmalıdır" derken gerçekte, cephe taktiklerinde bolşevik anlayışa saldırmayı amaçlıyorlar.

Gerçekten de her komünist partisi, ülkesinin somut koşullarını gözönünde tutmalıdır. Cephe sorununda da bu böyledir. Ama bu, Rusya'daki İşçi, Köylü, Asker Sovyetleri'nin Leninci bağlaşıklık politikasının utkan bir örneği olduğunu yadsımayı getirmemelidir. Önümüzdeki örnek Batı'nın "ortak programları", "tarihsel kompromileri" değil, Sovyetler'dir. Bizde cephenin adı Sovyet değil de UDC olmuş, ya da başka bir isim olmuş önemli değil. Önemli olan işin özüdür. O da cephenin, işçi sınıfının hegemonyasında, işçi, köylü, tüm emekçi katmanların, yurtseverler, assubay ve subayların savaş birliği olabilmesi, proleter yöntemleri kullanması, sosyalizmin önündeki engelleri devrimci yoldan kaldırmasıdır. Bizim UDC' miz işte bu türden bir cephedir.

Politik körlük ve örnekleri

Ahmet Ateş

Fiziksel anlamda körlük ciddi bir derttir. Fakat körlük, politik planda ele alındığında, durum daha da değişir. Anlamı derinleşir.

Politik körlük, toplumların sınıf savaşımı hızlandığında özellikle tehlikelidir. Genellikle "afyonlama" "taktikleri"nde ortaya çıkar.

Türkiye'de sınıf savaşımı yükselmektedir. Devrimci durum olgunlaşmaktadır. Faşizm büyük tehlike olarak belirmiştir. Yasallaşma yolunda önemli adımlar atmıştır. İşçi sınıfı ise, iktidarı almaya hazırlanıyor. Yani "ivme" hızlanmıştır. Doğal olarak, "politik körlük" de netleşme sürecindedir. Netleşme bilince yansımaktadır.

Bu süreci hızlandırmak gerek. Ulusal, demokratik güçlerin "savaş birliği" sağlanırken, bu süreci hızlandırmak gerek. Ulusal, demokratik güçlerin "savaş birliği" sağlanırken, bu süreci hızlandırma görevi at başı gidiyor. Çünkü bu görev, "savaş cephesi"nin yolunu açacak adımları kendi içinde taşımaktadır.

Bu neden böyle? Bir yandan birliğe çağırmak, öte yandan çağırdıklarını yığınlara teşhir etmek olur mu?

Evet, bal gibi olur. Çağırıyoruz çünkü gerçekten "birlik" istiyoruz. Teşhir ediyoruz çünkü teşhir edilenler birliğe "zarar" vermektedir. Bunları dışlamak gerek.

Bunun da nedeni var. Örnekleyelim:

Almanya'da Hitler faşizminin erki ele geçirişini kolaylaştıran etkiler arasında, sosyal demokratların rolü çok önemliydi. İspanya İç Savaşı'nda "sosyal demokrat" anlayışın nelere mal olduğunu gördük.

Şili'de sosyal demokrat körlüğün daha değişik boyutlarını yaşadık. Portekiz'de sosyal demokrasinin daha değişik boyutlarının sergilendiği başka bir "körlük" örneği var. Nasıl? Devrimin kazanımlarını emperyalizmin emrine vermeye uğraşarak. Emperyalizme satılarak. Soares hükümetinin "inci"lerini hemen hergün izliyoruz.

Tüm bunlar harekette burjuva ideolojisinin etkinliğini sergiliyor. Afyonlama çeşitlerini sergiliyor.

Türkiye'de de az örnek yok. Daha geçenlerde bir örnek yaşadık. İbret verircesine. Yasallaşmaya çalışan faşizme yardım elini uzatan sosyal demokrat anlayışı unutabilir miyiz? Meclis başkanlığı sorununun çözümü(!) akıllarda taptaze.

Biraz daha geride: AP'ye "hükümet ortaklığı" teklifine ne demeli? Ya peki azınlık hükü-

Arkası 5. Sayfada

1977-savaş yılı

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan)

1977 yılı, Türkiye işçi sınıfı için, özellikle onun özbe öz partisi, Türkiye Komünist Partisi için çetin olduğu kadar yoğun savaşımlarla dolu bir yıl olmuştur. Yapılan tarihsel Konferans, partinin gelişmesine, yığınlar arasında saygınlığının artmasına, politik yaşamı etkileme sürecine Leninci damgasını vurdu. Bu geçen yılın savaşları, Konferans'ın aldığı kararların doğruluğunu, çizdiği strateji ve taktiğin Leninci savaş yolu olduğunu açık seçik gösterdi. Parti derlendi, toparlandı. Kadroları genişledi. Yığınlara inme, fabrikalara girme süreci hızlandı. Daha önemlisi, Parti örgütleri, yığın hareketlerini örgütleme, bilinçli, planlı adım atma ustalığını öğrenmeye başladı. Komünistler, parti örgütleri, yeni savaş yöntemleri, yeni savaş biçimleri uygulayabilmek yeteneğini göstermeye başladılar. Leninci ilkesellik, parti programına olduğu gibi parti tüzüğüne doğrulukla bağlılık, parti örgütlerinin, komünistlerin yaşamına giriyor. 1977'de 75. yaşını kutladığımız Leninci Genel Sekreterimiz Bilen Yoldaş'ın tüm bu gelişmelerdeki önemli katkısını partimizin atılımlarıyla ayrılmazlığını belirtmeden geçmek doğru olmaz.

Parti Konferansı'nın, Merkez Komitesi'nin, Politik Büro'nun görüş ve kararlarının doğruluğu asıl sınıf savaşlarının denek taşına vurulduğu zaman daha belirgin oluyor. Partinin dedikleri bir bir doğru çıkıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, halk düşmanı gerici faşist karması hükümetin getirdiği ekonomik, politik her tür bunalım korkunç yıkımlarla derinleşiyor. Bu bunalım bütün burjuva partilerini de sarmıştır. Genel ve yerel seçimler bunu yeterince göstermiştir. Burjuvazi egemenliğini sürdürmek, bunalımın bütün yükünü geniş yığınların omuzlarına daha da bindirmek, öte yandan faşizme tırmanmak, yeni ortaklıklar, hükümet ortaklıkları kurmak yoluyla bu burgaçtan kurtulma çabaları gösteriyor. Bu ulusal çıkarlara aykırı tutumuyla ana yurdu, 42 milyon insanı uçurumlara, NATO'ların uçurumlarına sürüklüyor. Bu yıkıma karşı savaş, her türlü savaş kutsaldır. Bu savaşta işçi sınıfı tarihsel görevini canla başla, Maden-İş grevcilerinin uzun süreli grevde gösterdikleri özverili batırlıkla yerine getiriyor.

Maden-İş'i, DİSK'i içinden parçalamak, arkasından hançerlemek isteyenler ezilip gidecektir. Halk düşmanı hükümetlere karşı savaş durmayacaktır. İşçi-köylü bağlaşıklığı kurulacaktır. Ulusal Demokratik Cephe kurulacaktır. Bu tarihsel gelişme sürecini hiç kimse durduramayacaktır. Halkımızın ulusal demokratik savaşı üstün gelecektir. Sosyalizme giden yolu burjuvazi ne yapsa, kanla kurşunla kapayamayacaktır. Çağımız, halkımız, işçi sınıfı Kızıl Oktobr'ın 60. yılını kutladı. 1977 yılı dünya çapında böylesine görkemli bir yıl oldu. Kızıl Oktobr'ın sönmez, Leninci ışınları savaş yolumuzu daha bir aydınlatıyor. .–İSRA.

Kürt-Türk işçilerinin sosyalizm için ortak savaş verecekleri örgüt TKP'dir.

İşçinin partisi tektir!

F. Almanya'dan Cimşit imzalı ve 30 ekim 1977 tarihli bir eleştiri mektubu aldık. Mektupta, eleştiri metninin İşçinin Sesi yanında, Genç Sosyalist, Kadınların Sesi, Kitle, Rohani, Politika, Özgürlük Yolu adlı gazete ve dergilere, FIDEF ve TÖB-DER'e ulaştırıldığı belirtiliyor. Biz, 4.12.1977 günlü postaya verdiğimiz bir mektupla eleştiriyi yanıtladık. Ancak, herhalde Cimşit arkadaş bize güvenmeyip doğru adres vermemiş olacak ki yolladığımız mektup geri geldi. Cimşit arkadaşa yolladığımız mektubu kısaltarak yayımlamakta yarar görüyoruz.

Değerli Cimşıt arkadaş,

Mektupta Türk-Kürt emekçilerinin ortak savaşından, dünya halklarının kardeşliğinden söz ediyorsun. İşçi sınıfının iktidarı alması, "biz Kürt emekçilerinin de özlemi olan bir şeydir" diyorsun.

Bu noktalarda tamamen anlaşıyoruz.

Ne var ki, bize öyle gelir ki sen TKP'ye karşı tavrınla önceki söylediklerinle çelişkiye düşüyorsun.

Ortak savaş işçiler için ortak, tek bir örgüt içinde olur. Kürt-Türk işçilerinin sosyalizm için ortak savaş verecekleri örgüt TKP'dir.

Dünya işçilerinin kardeşliği, aynı devlet sınırları içinde tek örgütle somutlaşır. Aynı sınırlar içinde, ortak hedef için savaş veren işçiler bile ayrı örgütlenirse nerede kaldı kardeşlik?

Sonra, Türkiye'de işçiler Kürt Türk diye ayrı örgütlenirlerse iktidarı alamazlar. Bölünmüş olurlar, düşmanın ekmeğine yağ sürerler. Lenin, Bolşevik Partisi'nden ayrı örgütlenmek isteyen komünistlere hep karşı çıktı. Bolşevik Partisi yüzlerce ulusun işçilerini aynı çatı, aynı disiplin altında topladığı için, yüzlerce ulusa birden özgürlük getirebildi.

Bu nedenlerle, ayrı bir Kürt Komünist Partisi kurmak hem Türk hem Kürt işçilerine indirilecek bir darbedir. Öyle olduğu için de Türkiye'de gericiler bunu isterler. Kurulursa da sahte olur.

TKP, Kürtlerin ayrılmak dahil bütün haklarını tanıyor. Kürtler Türkiye'de en ağır baskılarla karşılaşıyorlar. Ayrılmak isterlerse kendi bilecekleri iştir. Ama TKP, Kürtlerin ayrılmalarından değil birlikten yana olduğunu açıkça söylüyor.

Kürt işçi sınıfı Türkiye'nin çeşitli yörelerine dağılmıştır. Kürdistan bölgesinde zayıftır. Öyleyse Kürdistan ayrılırsa, işçi sınıfı egemenliğinde bir düzene kavuşması pek kolay olmayacaktır. Öyleyse TKP, Kürdistan'ın ayrılmasından yana olursa, Kürt işçilerine, yoksullarına iyilik etmiş olmaz.

Tüm Devrimci Kürt kardeşlerimize en içten selâmlar ve ortak savaşımızda başarılar.

İŞÇİNİN SESİ

MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır

Faşistlerin saldırılarına, faşist tırmanışa karşı ilerici güçler de her geçen gün saflarını pekiştiriyorlar.

İzmir'de başta Maden-İş olmak üzere DİSK'li, Türk-İş'li ve bağımsız 20 sendika; aralarında TMMOB ve ona bağlı odalar, TÖB-DER, TÜS-DER, İGD, İKD, Ege KÖY-DER, Tabip Odası ve KÖGEF'in de bulunduğu 21 demokratik örgüt ortak bir bildiri çıkararak İGD üyesi Nevzat Bulut'un öldürülmesini ve faşist saldırıları kınadılar. Bildiri şöyle sürüyor:

"AP-CHP koalisyonunun işbirlikçi tekelci sermaye tarafından öne sürüldüğü ve Meclis Başkanlığı seçimi için CHP-MHP işbirliğinin yapıldığı bu dönemde saldırıların artması anlamlı ve ilerici güçler açısından düşündürücüdür.

Ancak gelişmelerden cesaret alan ve yasallık kazanmaya çalışan faşistlere işçi sınıfı öncülüğünde demokrasi güçleri gereken dersi vereceklerdir. CHP'li, demokrat, ilerici, sosyalist ayırımı yapmaksızın saldıran faşistlere yanıt, elbette ortak verilecektir.

Biz aşağıda imzaları bulunan sendikal ve demokratik mesleki kitle örgütleri olarak büyük sermaye, toprak beyleri, aracı tefecilerin temsilcisi MC'nin çökertilmesi ve tekelci sermayenin güdümündeki eli kanlı örgütler MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması yönünde mücadele edeceğimizi kamuoyuna duyururuz."

Köy-Koop DİSK'le eylem birliği kararı aldı.

Geçtiğimiz haftalarda Ankara'da toplanan Köy-Koop Genel Kurulu'nda her türlü sömürüye ve baskıya karşı demokratik güçlerle ve DİSK'le eylem ve güçbirliğini sürdürme kararı alındı. Çok sayıda Birlik temsilcisinin katıldığı Genel Kurul'da ortak öneriyle alınan bu karar oybirliğiyle benimsendi.

Gerici faşist karması hükümetin getirdiği pahalılığa, yoksulluğa, kanlı cinayetlere, her türlü baskılara karşı savaşımda Köy-Koop demokratik yığın örgütleriyle eylem birliği kurarak demokrasi savaşımında etkin yerini koruyor. Köy-Koop Genel Başkanı konuşmasında, "Yurt çapında faşizmin geriletilmesi, aracıların, tefecilerin ve tüm sömürücü sınıfların iktidarına karşı üreticiler, köy kalkınma kooperatiflerinde ve onun üst örgütlerinde büyük görevler yapacaklardır" diyor.

Köy-Koop'un demokrasi savaşımında attığı bu adımlar, gerici faşist karması hükümetin alaşağı edilmesi ve işçi-köylü bağlaşıklığı yolunda önemli bir katkıdır. –İSRA.

●

DİSK'in GÜNLÜK GAZETESİ
Politika
İşçinin, emekçinin günlük gazetesidir
Ülkemizde olup bitenleri en gerçek şekilde yazan bu gazeteye İşçinin Sesi'ne yazarak abone olabilirsiniz.

ürün
42. sayısı çıktı
İşçinin Sesi'nden isteyebilirsiniz

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

SİEMENS'Lİ İŞÇİLER DAYANIŞMALARINI SÜRDÜRÜYOR

Münih'deki Siemens fabrikasındaki işçiler Maden-İş'le dayanışmaya aktif katılıyorlar. Sürdürdükleri kampanyanın ilk bölümünde 418 Mark, ikinci bölümünde ise 347 Mark toplayarak Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri Yürütme Kurulu'na gönderdiler. Siemens'li işçiler coşkuyla yardım kampanyalarını sürdürüyorlar. İSRA

DÜSSELDORF'DA 7 KOMİTE KURULDU

Düsseldorf 2. MC'ye karşı ve Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri ise, yaptıkları açıklamada şunları belirtiyorlar:

"Kentimizde şimdiye kadar 3'ü fabrika ve 4'ü de mahalle komiteleri olmak üzere 7 komite oluşmuştur. Maden-İş'in yiğit grevcileri yalnız kendileri için değil, bizim için de, tüm Türkiye için savaşıyorlar. Patronların insanlığa sığmayan lokavtları onları korkutmak şöyle dursun tam tersine daha da cesaretlendiriyor. Biz tüm gücümüzle grevci sınıf kardeşlerimizin yanındayız. Şehrimiz ve çevresinde grevi yakından tanıtmak için enformasyon masaları kurduk. Hedefimiz yılbaşına kadar 40 bin Mark toplamaktır. Dayanışmayı bundan sonra da sürdüreceğiz. Grevci kardeşlerimizle utkuya kadar direneceğiz." .-İSRA.

MÜNSTER'DE MADEN-İŞ GREVİ SAHNEYE KONUYOR

Münster Türkiyeli İşçi Öğrenci Derneği, grevci yiğitlerin MESS'e karşı savaşını anlatan bir oyunu sahneye koymuştur. "Atılım Sahnesi" adlı oyundan ve düzenlenen geceden gelecek tüm gelirler Maden-İş'le Dayanışma Fonu'na gönderilecektir.

İSRA

BATI BERLİN'DE 32,800 MARK TOPLANDI

MESS'e ve işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı savaşan grevci yiğitlerle dayanışma yurt dışında da sürüyor.

Batı Berlin'deki Maden-İş'i Destekleme Komiteleri, 10 aralık günü halka açık bir toplantı yaparak topladıkları 32,800,90 Mark'ı Yürütme Kurulu'na teslim ettiler. Kadınların ve gençlerin yığınsal katıldıkları toplantı coşkulu geçti. Toplantıda bir saat içinde 9 bin Mark bağış toplanarak Maden-İş'le Dayanışma Fonu'na yatırıldı.

Toplantıya katılanlar Maden-İş'i sonuna kadar desteklemeye kararlı olduklarını belirttiler. İşçilerimizi bağışlarını arttırmaya çağırdılar.

ANVERS İŞÇİ BİRLİĞİ KURULDU

Belçika'nın Anvers şehrinki Türkiyeli işçiler, Anvers İşçi Birliği'ni kurmuşlardır. 19 kasım 1977 gününde toplanan kongrede, Anvers ve çevresinden çok sayıda işçimiz bulunmuştur. Kongreye ayrıca Belçika Türkiyeli İlericiler Birliği, Beringen ve Çevresi Türk İşçi Derneği'nden de yöneticiler konuk olarak katılmışlardır. –İSRA.

HAMBURG'DA MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA GECESİ

Hamburg Bergedarf Türkiyeli İşçiler Derneği geçtiğimiz haftalarda bir lokale kavuştu. Bu bölgedeki işçiler hızla örgütlenmelerini sürdürüyorlar. Dernek ilk iş olarak bir Maden-İş'le dayanışma gecesi düzenledi. Yığınsal, coşkulu geçen gecede işçilerimiz bağış topladılar, dayanışmalarını belirttiler.

Dernek yöneticileri, örgütlerini daha pekiştireceklerini, dayanışma eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler.

HANNOVER'DE GREVCİ YİĞİTLERLE DAYANIŞMA

Hannover İşçi Dayanışma Komitesi de bir bildiri yayınlayarak 2. MC'ye, yabancı tekellerin sömürüsüne, NATO'ya, CENTO'ya, Ortak Pazar'a ve her türlü sömürüye karşı direnen halkımızın yanında yer almak ve Federal Almanya'daki işçilerimizin haklarını korumak ve genişletmek için kurulan bu komitenin öne koyduğu ilk hedefin, yiğit Maden-İş'in grevci işçileriyle dayanışmayı utkuya kadar sürdürecekleri olduğunu bildiriyorlar.– İSRA

"İnsan hakları" şampiyonları Nazi eskileriyle işbirliği yapıyor

Sovyet dönekleri aralık başlarında Roma'da bir toplantı yaptılar. Kanadalı yazar Sydney Gordon, bu toplantı için, "dönek Yahudilerin, Ukrayna savaş suçlularının, Hitler ajanlarının ve savaş kışkırtıcısı fanatiklerin insan hakları savaşçısı kılığına büründüğü maskeli bir balo idi" diyor.

Ünlü yazar Gordon, faşistler, Ukrayna milliyetçileri ve koparılan insan hakları yaygarası arasındaki bağa ilişkin bir kitap yazıyor. Bu konuda Berlin'de yaptığı açıklamada yazar özetle şöyle diyor:

"Birkaç yıldır, sözde insan hakları savunucularının karanlık yeraltı dünyasını inceliyorum. Gerçeklerin hergün katledildiği bir pislik dünyası. Kendilerine Ziyonist diyenlerin, yığınlarla Yahudiyi yok etmiş ama şimdi "özgürlük savaşçısı" diye ortaya çıkanlarla ortaklaşa çalıştıkları garip bir dünya. Ukrayna milliyetçilerinin, CIA'dan para alan gazetecilerin, gizli ajanların ve eski Hitlercilerin barış ve yumuşamaya karşı komplo düzenledikleri bir dünya.

"Özgürlük savaşçısı"(?) görünen bu adamların, Mafia üyeleri, faşistlerin ve savaş suçlularının suç ortakları oldukları kanıtlandı. Söz arasında kendileri de bunu kabul ediyorlar.

İkinci Sakharov konferansı dedikleri son toplantının, Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerde insan haklarının çiğnendiğini daha iyi açığa çıkardığını iddia ediyorlar. Oysa bu konferans, katılanların aşağılık karakterini, yalnızca bunu açığa çıkarmıştır. Katılanlar listesine bakmak yeterlidir.

Ana konuşmacılardan biri Leonid Plyusch idi. Akıl hastanesi kaçkını bu adam, kendini "gerçek komünist"(!) olarak göstermeye çalışıyor. Öte yandan konferansın yapılma nedeni Sakharov'un özel mesajı idi. Sakharov, komünizme can düşmanlığını sık sık belirten, Hitler'in yandaşlarına övgü yağdıran ve "Rusya"nın çarlık dönemine geri dönmesini açıkça isteyen bir dönek. Görülüyor ki, kendilerine ne kılıf seçerlerse seçsinler, anti-Sovyetizm hastalığında birleşiyorlar. Ortak amaç Sovyet rejimini yıkmak.

Bunun bir başka canlı örneği de, ana konuşmacılar arasında bulunan Simon Wiesenthal ve Yusuf Slipyi idi. Wiesenthal, ateşli bir ziyonisttir. İsrail gizli servisiyle olan yakın ilişkileriyle övünür. Yıllarca, Yahudileri öldüren Nazi katillerinin peşini bırakmayan amansız Yahudi intikamcısı olarak göründü. Oysa şimdi katillerden biriyle, Cardinal Slipyi ile aynı platformda boy gösterdi. Wiesenthal kalkıp da bu katile bir söz bile etmedi. Neden? Çünkü ziyonistler de Hitlerciler ile, savaş suçluları ile yakından bağlıdırlar.

Slipyi kimdir? Slipyi 1945'de Batı Ukrayna Katolik Kilisesi'nin başkanıydı. Zulmüyle ünlü başpiskopos Scheptitsky'nin emri altındaydı. İkisi de Hitler'in Ukrayna'yı işgalini desteklediler. Her ikisi de Ukrayna Milliyetçileri Örgütü'ndeki (UMÖ) vatan hainlerini desteklediler. UMÖ'dekiler Hitler için çalıştılar ve savaştılar. Üyeleri 1941'de Lvov'a Nazi üniformalarıyla girdiler. Kentin Nazilere karşı olan, Polonyalı, Ukraynalı ve tüm Yahudi halkını kestiler.

1943'de Naziler ek güç kazanmak için Ukrayna Galiçya Bölüğünü kurmaya çalıştılar. Slipyi, Ukrayna gençliğine bu hainler bölüğüne katılma çağrısı yaptı.

Baş papaz Slipyi'nin, dindarları Sovyet vatanına karşı savaşa kışkırtması da dikkate değer bir noktadır. Naziler ezildiğinde Slipyi savaş suçlusu olarak yargılandı ve ömür boyu hapis cezası aldı.

Slipyi, 1963'de Sovyetler'in Vatikan'la yaptığı anlaşma ile serbest bırakılınca Roma'ya gitti. Orada da kendisine "yüzyılımızın en büyük Hristiyanı" diyen UMÖ'nün yıkıcı çalışmalarını, kampanyalarını yönlendirdi.

Dünyayı UMÖ propagandacısı olarak gezdi. Kanadalı dinleyicilere büyük bir kahraman olarak sunuldu. Hitler'e yaptığı yardımlardan hiç bahsedilmedi.

Ve şimdi Roma'da Sakharov konferansında Plyusch ve

Arkası 5. Sayfada

Büyük asker Rokosovsky 81 yaşında

Mareşal Rokosovsky

Kızıl Meydan. 24 Haziran 1945. Saat 10. Türlü yiğitlik madalyalarıyla dolu kızıl bayraklar, ödüllerle donatılmış askeri sancaklar Meydan'ı kaplamış. Cepheden gelen birlikler geçiyor. Gür bir ses duyuldu: "Yoldaşlar, Tavarişler dikkat! Kıt'a dur!" Birlikler Lenin Mozelesi önünde durdular. Bu utku geçitiydi. Geçiti Mareşal K.K. Rokosovsky yönetiyordu. Rokosovsky için bu an en büyük ödül idi.

Konstantin Konstantinoviç Rokosovsky aralık 1896'da Büyük Luki kasabasında doğdu. Babası demiryolu makinisti idi. Konstantin 14 yaşındayken anne, babasını yitirdi. Ve 18 yaşında asker oldu.

Oktobr'un daha ilk günlerinde Rokosovsky Kızıl Muhafızlara katıldı. Kızıl Bayrak nişanıyla ödüllendirildi. Haziran 1941'de Sovyet birlikleri Rokosovsky'nin önderliğinde Smolensk'i savundular. Onun 16. ordusu Hitlerin köpeklerini Moskova önlerinden dön geri etti.

1942'de yaralandı. İyileşince Bryansk Cephesi kumandanlığına atandı. Don Cephesi, onun önderliğinde Stalingrad savunusuna katıldı. Düşman çevrildi, ezildi. Kursk Savaşı da yine onun önderliğinde kazanıldı.

1944 yazında Birinci Belarusya Cephesi, Rokosovsky'nin kumandasında Belarusya'yı kurtardı. 29 haziran 1944'de Rokosovsky Mareşal oldu. 1945'de Rokosovsky'nin kumandasındaki ordular Berlin Operasyonu'na katıldılar. Oder üzerindeki Alman savunmasını kırdılar, Elbe'ye ulaştılar.

Rokosovsky, büyük bir devrimci, büyük bir asker idi. İki kez Sovyetler Birliği kahramanı oldu. Utku Nişanı ve daha birçok ödül kazandı.

Rokosovsky 1968'de öldü. Bu büyük askerin, büyük devrimcinin son yapıtı anıları oldu. Anıları Büyük Anayurt Savaşı'nın onunla kopmaz bağlı altın sayfalarına ışık tuttu. Bizim savaşımıza da ışık tutacaktır.

Varşova Paktı ordularının başkomutanı General Ştemenko, Rokosovsky'nin anılarını yazdığı "Bir Askerin Görevi" adlı kitabını tanıtırken, bu kitapta Stalin'in savaş sırasındaki üstün çalışma yöntemi ve Başkomutanlığı üzerine zengin bilgiler olduğunu belirtiyor.

Oportünizm yine başkaldırdı - VII

Emine Engin

Oportünistlerin proleter hegemonyasını, önce terimi sulandırarak işe başlayıp, sonra toptan reddettiklerine, "sekter" bulduklarına önceki bir yazıda değinmiştik. Bir kez, proleter hegemonyasını reddettikten sonra proletarya diktatörlüğü için "yanıp tutuşuyor" olsalar bile, onun yolunu tıkamış oluyorlar. Ama proletarya diktatörlüğü için yanıp tutuşan da yok. Oldukça tutarlılar. Proletarya diktatörlüğünü açıktan reddediyorlar.

Lenin, "abartmak korkusu olmadan denebilir ki, bu (proleterya diktatörlüğü — İ.S.), bütün proleter sınıf savaşımının anahtarı olan bir sorundur" (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. basım, Cilt: 28, s: 231) diyor. Proletarya diktatörlüğü "proleter devriminin özüdür" (adı geçen yapıt, s: 231) diyor. Kısacası, proletarya diktatörlüğünü reddeden, proleter devrimini, sınıf savaşımını da reddetmiş olur. Komünist adını taşısa bile, komünist sayılamaz. Batı'daki oportünistlerin durumu da budur.

Proletaryaya, onun kurtuluşuna gerçekten inananlar, sosyalizme varma tutkusunu taşıyanlar için proletarya diktatörlüğünün gerekliliği basit bir veridir. Burjuvazi üretim araçlarının özel mülkiyetini, sömürü olanaklarını yitirmemek için her yola başvurur. Bu nedenle, "ancak burjuvazinin zorla devrilmesi, mallarına el konması, tüm burjuva aparatının baştan aşağı yıkılması—... yalnızca böylesi önlemler sömürücüler sınıfının tüm olarak, gerçekten boyun eğmesini güvence altına alabilir." (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. basım, Cilt: 31, s: 186-187)

Sonra, emekçi halkın çoğunluğu kapitalist sömürü koşullarında bilinçlenemez. Ancak, proletaryanın öncü partisi iktidarı alıp da mülksüzleştirilen sömürücüler pahasına emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmeye başlayınca, bu süreçteki çetin sınıf savaşının ateşleri içinde eğitilip, proletarya çevresinde bir disipline bağlanabilirler. Proletarya diktatörlüğünün yapıcı görevleri böylece yürütülmeye başlanır, sosyalizm kurulur.

Bir öteki nokta da, küçük burjuvazinin burjuvazi ile proletarya arasındaki gel-gitini önlemektir. Bu, sömürücülere karşı savaş yöntemleri ile emekçileri kazanma yöntemlerinin birlikte kullanımını gerektirir. Proletarya diktatörlüğünün yapıcı ve yıkıcı işlevlerini birleştirir.

Oportünistler proletarya diktatörlüğünü reddederlerken başlıca iki sav getiriyorlar. Birincisi ve gerçekte gülünç olanı, proletaryanın yok olduğu görüşüdür. Öteki ise soyut demokrasi havariliği, "diktatörlüğe" karşı "demokrasiyi"(?) savunmaktır.

Birinci sav, oportünistlerin neden proleter yığınlarını göremeyecek kadar körleştiklerini açıklıyor. Onların, işçi aristokrasisi, işçi bürokrasisi ve küçük burjuva kökenlerini açığa veriyor. Proletaryanın yok olduğunu en ateşli savunanlar, yani Fransızlar, bundan çok değil, iki yıl önce, "işçi sınıfını" tanımlarken tek ölçüt olarak, "maddi üretim içinde artık değer yaratmayı" gösteriyorlardı. Şimdi proletarya yok diyorlar. Henüz açıkça diyemeseler de, özde, artık değer yaratımı, kapitalizm yok oldu demeye getiriyorlar.

"Demokrasi" gevezeliğine gelince. Geçen yazıda oportünistlerin liberalizminden söz etmiştik. İşte, proletarya diktatörlüğüne karşı soyut bir demokrasi gevezeliği yapmaları burjuva liberalizminin açık kanıtıdır. "Bir liberal için genel olarak 'demokrasiden' söz etmek doğaldır. Ama bir Marksist 'hangi sınıf için?' diye sormayı asla unutmaz." (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. basım, Cilt: 28, s: 235)

Bilinen bir gerçektir ki her demokrasinin bir sınıf özü vardır. Ve de her demokrasi özde bir sınıfın diktatörlüğüdür. Demokrasi, bu diktatörlüğün bir biçimidir. Bu konulara ayrıntılı olarak girmeyeceğiz. Demek istediğimiz odur ki, oportünistler proletarya diktatörlüğünü anti demokratik buluyorlarsa, bu onların burjuva bakış açısını gösterir.

Gerçekten de, son yılda Sovyetler Birliği'ndeki tek tük döneğin en ateşli savunucuları emperyalistler ve oportünistler oldu. Oportünistler, yaşadıkları emperyalist ülkelerdeki insan hakları sorununu bir kenara bırakıp Sovyetler Birliği'nde "insan hakları" diye bir konu yarattılar. Bunun kaynağı, onların proletarya diktatörlüğüne duydukları derin nefrettir. Evet, Sovyetler Birliği'nde bugün halkın devleti var. Ama halkın devleti, proletarya diktatörlüğünden büyüdü gelişti. Gerektiğinde döneklere, halk düşmanlarına karşı dişlerini gösterme yeteneğini içinde barındırıyor. 25. Kongre Raporu'nda bu çok güzel dile getirildi. Bu yüzden de, 25. Kongre, oportünistleri oldukça "kızdırdı"(!)

Sonra, son yıllarda Avrupa kapitalist ülkelerinde kitapçılara gidince göze batan bir olgu var. Stalin üzerine, Batı Partilerinin "önde gelenlerince" yazılmış, cilt cilt sövgü kitapları. İlk başta insan acaba neden diye düşünüyor. Ama hemen anlaşılıyor. Oportünistlerin proletarya diktatörlüğüne duydukları nefreti kusma yollarından biri de bu oluyor. Stalin'in kişisinde proletarya diktatörlüğüne sövüyorlar. "Stalinizm"(?) üzerine "bilimsel"(!) tartışmalar açıyorlar. Ama gerçekte böyle bir "—izm" olmadığı için, böylesi tartışmaların mantıksal çizgisi nesnel olarak anti-Leninizme ulaşıyor. Örneğin İtalya'da böyle bir açık oturumda, gerçekte Leninizmi tartıştıklarını, Leninizmin reddedilmesinin en tutarlı davranış olacağını açıkça belirtiyor ve Leninizmi reddediyorlar.

Gelecek yazımızda, proletarya diktatörlüğü terimini kullanıp kullanmama ve oportünistlerin "demokratik" "savaş" yöntemlerine değineceğiz.

●

DÜNYAYA BAKIŞ

ENVER SADAT'TAN ANCAK BU BEKLENİRDİ

Kahire'de bir gazete Enver Sadat'ın anılarını yayınlamaya başladı. Enver Sadat bu anılarıyla kendini açık ediyor. Anıların en ilginç yanı Enver Sadat'ın Hitler'e ve Alman faşizmine hayranlığını açıkça belirtmesidir. 2. Dünya Savaşı'yla ilgili bölümde Sadat şöyle diyor: "Benim Alman militarizmine olan hayranlığımı tanımlamak olanaklı değil. Bunu ben söylemeye çalıştıysam da Arap dilinde sevgimin derinliğini ve büyük hayranlığımı yeterince ifade edecek sözcükler bulamadım. Ben Hitler'e, hatta ondan da önce, Alman savaş ruhuna çarpılmıştım."

Sadat daha da ileri gidiyor ve savaş sırasında Hitler'in generali Rommel'e yardım ettiğini, ona askeri haber verdiğini açıklıyor. Rommel'le ilgili olarak da Sadat: "Rommel İngilizlere karşı Batı Çölü'nde saldırıya geçtiğinde, aynı zamanda benim kalbimi de kazandı. Benim kalbimin ve rüyalarımın sahibi oldu ve bana ilham verdi."

Kendi kendini açık etmek diye işte buna derler. Herhalde Enver Sadat bunları yayınlayarak, Hitler'e ajanlık ettiğini utanmadan açıklayarak, emperyalist tekellerin sadık bir adamı olduğunu kanıtlamaya çalışıyor. Bu kadar uğraşmasına gerek yok. Görünen köy kılavuz istemez.

İTALYA'DA BİR GREV

Komünist Partisi'nin Palermo'da çıkan gazetesinde çalışan 101 işçi greve çıktı. Gazete yönetimi, zararda olduğu için gazetenin kapatılacağını ve işçilerle yeni bir iş kontratı imzalayamayacaklarını belirtince işçiler de greve karar verdiler. Çoğu İKP'nin üyesi olan işçiler gazetenin çıktığı basım evini işgal ettiler ve patronlarını protesto eden pankartlar taşıdılar. Pankartlardan birinde "Palyaçolar" yazıyordu. Daha sonra Çalışma Bakanlığı iki tarafı da toplantıya çağırdı ve bunun sonucunda patronlar işten çıkarmayı durdurdular.

İşçiler şöyle dediler: "Biz kapitalist bir toplumda yaşıyoruz. Gazete yönetimine karşı da buna göre davranmalıyız. Çünkü onlar da ona göre davranıyorlar". Bir konuşmacı şöyle dedi: "İşten çıkarılma mektupları bir şamar gibi geldi. Biz de buna yumruklarımızla yanıt verdik. Buna bir dur demenin zamanı gelmişti. Eğer biz bu tavrı almasaydık diğer gazetelerin sahipleri de aynı şeyi kendi işçilerine uygulamak için güzel bir neden bulacaklardı."

Oportünizmin işçi sınıfından ilkelerde uzaklaşması, pratikte de yansıyor. Oportünistler, işçilere karşı karşıya düşüyorlar.

●

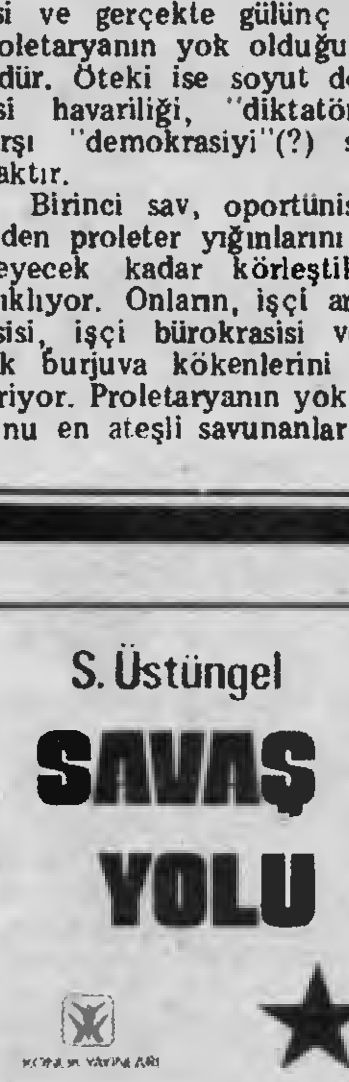

Konuk Yayınları'ndan kitap almak isteyenler İşçinin Sesi'nden isteyebilirler.

56 Mansfield Rd., Ilford, Essex

DİSK Kongresi üzerine

Baştarafı 1. Sayfada

Türkiye işçi sınıfının en güzel ve devrimci gelenekleri arasına girmiştir. Türkiye işçi sınıfı bu devrimci kazanımı güçlendirecek, geliştirecektir. Türkiye işçi sınıfının enternasyonalist dayanışmasına karşı kimse çıkamayacaktır.

Kongrede işçi sınıfının bütün ilerici, devrimci, anti-emperyalist, anti-faşist örgüt ve akımlarla işbirliğinin güçlendirilmesi yönünde alınan karar da devrimci güç birliğini güçlendirecek, onun gerçekleştirilmesini sağlayacak niteliktedir.

Kongrede beliren eğilimlerden biri de TKP'ye karşı Türkiye işçi sınıfının duyduğu saygınlık ve bağlılıktır. TKP'ye konan yasağın kaldırılması, faşist yasaların, en başta 141. ve 142. maddelerin kaldırılmasıdır. Eski Genel Başkan Kemal Türkler, Türkiye işçi sınıfının TKP'yle bağlılığını ve emekçi yığınların işçi sınıfının öncü partisine duyduğu sempatiyi kongrede canlı bir şekilde dile getirdi. TKP ile herhangi organik bir bağı olmayan, yani komünist olmayan bir sendika liderinin, Kemal Türkler'in bu çıkışı TKP' nin emekçi yığınları ve özellikle işçi sınıfı arasındaki saygınlığının yeni bir delilidir. Bilindiği gibi DİSK Kongresi'nde Konfederasyon'un yönetiminde bazı değişiklikler yapıldı. Başkanlığa Abdullah Baştürk seçildi. Genel Sekreterliğe de Fehmi Işıklar. Yine bilindiği gibi Baştürk CHP'lidir. Ve bir dönem bu partiden saylav bile seçilmiştir. Ama son dönem seçimlerde CHP'nin hışmına uğramış ve saylav seçilememiştir. Baştürk sosyalizmden yana olduğunu sık sık tekrarlar. Bu gibi gelişmeler karşısında komünistlerin tutumu ne olacaktır? DİSK'de en somut biçimini bulan sınıf sendikacılığı bundan önce de sık sık belirttiğimiz gibi Türkiye işçi sınıfının en büyük ve en önemli kazanımları arasındadır. Komünistlerin başta gelen ödevlerinden biri, bu kazanımı güçlendirmek ve geliştirmektir. Bunun için işçi sınıfı sıralarında, fabrikalarda, işletmelerde, bürolarda, köylerde, tarım kesiminde daha esaslı bir biçimde işçi ve emekçilerle bütünleşmek, daha geniş ölçüde örgütlenmek, TKP'yi daha da güçlendirmektir. Sosyalist, sosyal demokrat, partisiz işçi ve sendikacılarla sınıf sendikacılığı düzeyinde, yani emperyalistlerin, büyük tekellerin büyük toprak sahiplerinin sömürüsüne ve bunların politik güçlerine karşı işçi sınıfının sömürüden kurtulmak, demokratik haklarını genişletmek ve sosyalist bir düzen kurmak savaşımında birleşmek, eylem birliğini kurmak, içine girdiğimiz yeni koşullarda komünistler için daha büyük bir önem kazanıyor. Komünistler gayet iyi biliyor ki DİSK gibi işçi sınıfının sınıfsal sendikasının CHP de dahil burjuva partileriyle sınıfsal bir bağı olamaz. Burjuvazinin ilerici kolunun bazı ileri politik eylemlerini desteklemek, onunla organik bağlar kurma anlamına gelmez. Bundan ötürü işçilerin üye olacağı örgüt CHP veya burjuvazinin başka bir partisi değildir. Türkiye işçi sınıfının öncü kolu, örgütü, partisi TKP'dir.

Komünistlerin ödevlerinden biri de acele yargılara varmamak ve DİSK'deki yeni yönetimi, olaylar karşısında takınacağı tavır, sınıf sendikacılığı yönündeki tutumuyla ölçmek ve ona göre davranmaktır. İşçi sınıfının devrimci düzeyde birliğini pekiştirmek, sınıf sendikacılığını korumak, güçlendirmek yönünde kesinlikle ödün verilemez. Anti-komünizm, TKP düşmanlığının açık gizli, dolaylı dolaysız bütün biçimlerine karşı sürekli savaşımdan geri durulamaz. Ne var ki TKP ilkelerini benimsemeyen, ama bu benimsememeyi anti-komünizme, TKP düşmanlığına vardırmayan herkesi ve her akımı da düşman saymamak gerek. Özellikle sendikalarda bu noktaya çok dikkat etmek ve tek ölçüyü, sınıf sendikacılığında birleşmeyi kabul etmek gerekir. Bugün için tek çıkar yol, yukarıda da belirttiğimiz gibi, işçi sınıfıyla daha geniş ölçüde birleşmek, işçi sınıfının elde ettiği sınıf sendikacılığı kazanımı düzeyinde her tür uzlaşmacılığa, oportünizme, karşı yığınlara, işçi sınıfının gelişen birliğine dayanarak savaşmaktır. Bunun için komünistlerin sağlam bir kazanımı ve dayanak noktası vardır. Bu noktalara dayanarak kaybedilen herşeyi tekrar kazanmak, hatta fazlasıyla kazanmak mümkündür.

Maden-İş grevi kırılamaz

Baştarafı 1. Sayfada

gün daha da çelikleşen disiplinle, direşkenlikle eylemi sürdürmeleri burjuvaziyi çılgına çeviriyor. Burjuvazi grevi kırma umudunu yitirdikçe daha da azgınlaşıyor, yeni yeni yöntem ve araçlarla saldırıya geçiyor. Burjuvaziyi bu denli çileden çıkaran grevin gelişimine kısaca bakalım:

Bilindiği gibi, MESS öteden beri gündelikleri, toplumsal hakları dondurmak istiyordu. Ancak, MESS patronları, karşılarında Maden-İş gibi sınıf sendikacılığının en kararlı savunucusu oldukça, bu amaçlarına ulaşamazlardı. O halde Maden-İş ezilmeli, sınıf sendikacılığı çökertilmeliydi. MESS patronları saldırı hazırlıklarına iki yıl öncesinden hazırlanmaya başladılar. "Patronlar arası dayanışma fonu'' kurdular. Tek tek işyerlerinde toplu sözleşme yapmak yerine, işkollarında grup sözleşmesi yapmak kararı aldılar. Maden-İş'ie yapılan bütün toplu sözleşme görüşmelerinde kasıtlı olarak uyuşmazlık yarattılar. Sürekli olarak görüşmeleri baltaladılar. Böylece, kaçınılmaz olan grevlerin MESS'e bağlı bütün fabrikalarda aynı zamanda patlak vermesini sağlamaya çalıştılar. MESS patronlarının karanlık planına göre, Maden-İş, tüm fabrikalarda birden uygulanan grevlerin ağır giderlerini karşılayamayacak ve ekonomik olarak çökecekti. İşçiler de patronların ocağına düşecekti.

Ancak bu karanlık plan iflas etti. Burjuva kafası, işçi sınıfının karar verici dönemlerde ivmelenerek artan direşkenliğini, savaşkanlığını ve onun çevresinde halkalanan dayanışmanın gücünü hesaplayamadı.

İşçiler, emekçiler, yoksul köylüler, ilerici, demokratik örgütler metal işçilerinin etrafında kenetlendiler. Proletarya enternasyonalizmi bayrağı altında kapitalist ve sosyalist ülkeler işçileri yardıma koştular. Ulusal ve uluslararası planda yükselen bu dayanışmanın boyutları burjuvaziyi afallattı. MESS üyesi kimi patronlar çözüldü.

İşbirlikçi, tekelci burjuvazi, savaşın bu aşamasında, o zamana dek uyguladığı yöntemlerle grevi kıramıyacağını anladı. Yalan, iftira, provokasyon, ideolojik saldırı silahına daha geniş ölçüde başvurmaya başladı.

Burjuvazi, Maden-İş'in yiğit sınıf sendikacılarını soyutlamak, için DİSK'te gizli-açık planlar tezgahlamaya girişti. CIA, MİT olanaklarını seferber etti. CHP' nin sağ kolu Ecevit yönetimi de DİSK'te yapılmak istenen sosyal demokrat - "sosyalist'' darbede yerini aldı. Burjuvazi, bir yandan da, işçilerle Maden-İş'in yiğit yöneticilerinin arasını açma taktiğine başvurdu. Azılı gerici Tercüman gazetesinde "işçi uzmanı'' Refik Sönmezsoy, "Grev MESS patronlarına yarıyor. Patronlar mallarını karaborsada satıp, vurgunlar sağlıyorlar'' fikrini işlemeye başladı. Bu taktiği sosyalist geçinen Yalçın Küçük, Aziz Nesin gibi hainler de değişik telden, değişik cepheden uygulamaya giriştiler. Maden-İş'e saldırmada burjuvazinin ideologluğunu üstlendiler.

Aziz, NESİN?

Politika gazetesi, Aziz Nesin' in bu tutumunu eleştirdi. Aziz Nesin, küplere bindi. Vatan gazetesinde yayımlanan yazısında Politika'ya zehir kustu. Kendisinin işçi sınıfının savunusucuymuş gibi satmaya kalkıştı.

Bu karanlık adamın ne mal olduğunu en iyi TKP'nin Sesi Radyosu, 30 aralık günlü yayınında açığa vurdu: "Aziz Nesin' in işçi sınıfının savaşına nasıl "katkıda'' bulunduğuna kısaca bir göz atalım. Sıkı yönetim devrinde İstanbul Sıkı Yönetim Mahkemesindeyiz. Bir kısım aydın yurttaş sözde Komünist Partisi **kurmaktan** yargılanıyor. Bunların arasında tanınmış aydınlarımızdan Sabahattin Eyüboğlu da var. Savcı Eyüboğlu'na karşı bir sürü delil ortaya sürer. Onun Komünist olduğunu ispatlamak için. Bu deliller arasında Eyüboğlu'nun Aziz Nesin'le arkadaşlığı da var. Eyüboğlu ifadesinde şu gerçeği açığa vurur. 'Savcı Aziz Nesin'le arkadaşlı[illegible]yor. Ama hayretle görüyorum ki Aziz Nesin tutuklanmış değildir.'' Eyüboğlu'nun sergilediği bu gerçeğin ne anlama geldiğini, Aziz Nesin'in hangi öbeklerin hizmetinde olduğunu anlamayı ve onu nitelemeyi dinleyicilerimize bırakıyoruz. Sıkıyönetim döneminde solcu diye tanınanlar bile yığınla tutsak edilirken, işkence odalarında generallere bile işkence yapılırken, işçi sınıfının savaşımını yürütenlere karşı amansız bir terör yürütülürken Aziz Nesin bu aşamayı burnu bile kanamadan geçirmiştir.

"Biraz daha gerilere gidelim. Soğuk Harp yıllarındayız. Aziz Nesin Levent'te bir kırtasiyeci dükkanı işletiyor. Dükkanın arkasında bir oda var. Bu oda karanlık kişilerin toplantı yeri. Bu odada nelerin, ne gibi provokasyonların mayalandığı pek bilinmiyor. Ama bir provokasyonun planlandığı açıkça biliniyor. Bu, sonradan basına "Kadıköy İskelesi Olayı'' adıyla geçen Sovyetler Birliği'ne karşı tertiplenmiş provokasyondur.

'Nesin'in Levent'teki kırtasiyeci dükkanının arkasındaki karanlık odaya gelenler arasında Yüzbaşı Muzeffer adlı bir subay da vardır. Bu subay namuslu bir insandır. Hayalcidir. Birşeyler yapmak istemiyle yanıp tutuşur. Nesin, bu durumdan yararlanır. Onu, Kadıköy İskelesi'nde sahte bazı belgelerle MİT ajanlarına yakalatır. Ve ağır bir hapis cezasına çarptırılmasına neden olur. O sıralarda yüzbaşının durumundan istifade ederek, MİT'le Nesin, Yüzbaşı etrafında ördükleri sahte casusluk masalıyla anti-Sovyetik bir kampanyanın başlatılmasına zemin hazırlarlar. Daha sonra Ali Sait olayı var. Bu adam Yusuf Yıldırım adıyla gerici basında TKP'ye ve Sovyetler Birliği'ne karşı tefrikalar yayınlamıştır. Ali Sait Yıldırım'ı MİT'e bağlayan da Aziz Nesin' dir. Mustafa Fahri, namı diğer Veli Gündüz de yine Nesin Tarafından MİT'e bağlanmıştır. Bu kişiler MİT'in TKP sıralarına sokmak istediği ajan-provokatörlerdir. Demaske olmuşlardır. Aziz Nesin'in işçi sınıfına hizmetleri işte bunlardır. Biz bunları biliyorduk. Ama bu kişi belki bu yollardan vazgeçer, diye düşünüyorduk. Ama Maden-İş grevine onun burjuvaziden yana tam cephe alması bu tereddütlerimizin yersiz olduğunu gösterdi.

"Aziz Nesin'in işçi sınıfına geçmişte ne gibi "hizmetler'' yaptığını, örneğin 1940'larda ve daha sonraları ne karanlık öbeklere hizmet ettiği de kendi itiraflarıyla biliniyor. Bunları daha sonraya bırakıyoruz.''

Burjuvazinin, CIA, MİT, faşistler, sosyal-demokrat ve "sosyalist'' ajanları eliyle giriştiği çok yönlü saldırılar, işçi sınıfının disiplinli, kararlı savaşıyla boşa çıkarılacaktır. Hainlere, burjuva ajanlarına, sınıf uzlaşmacılarına, oportünistlere karşı savaş verileceği, utkunun kazanılacağı yer işçi sınıfının saflarıdır. Sınıf savaşı alanlarıdır.

●

Küçük var, küçüklük var

Baştarafı 2. Sayfada

za''dır. (Lenin, Toplu Yapıtlar, İngilizce basım, cilt: 31, s: 32) İşte Yalçın Küçük, işçi sınıfının partisi olduğunu iddia eden bir parti adına, böyle derin sağ günahlar işleyerek, birçok iyi niyetli, kendinden kat kat daha devrimci, devrim için canını vermeye hazır genci goşizme itti. Onları işçi sınıfının yolundan uzaklaştırdı.

O zaman Bolşevik Partisi'ne karşı çıkan, gençleri işçi sınıfının yolundan soğutan, sağ oportünist bu kişinin bugün açıktan açığa Maden-İş'e, işçilerin 7 aydır yiğitçe sürdürdükleri greve dil uzatması olağandır. Şaşacak birşey yok. Sağ oportünist çizgi ister paralı, ister parasız, ama her durumda burjuvazinin 5. koludur.

5. kol yalnızca Maden-İş'in yiğit grevine karşı değil, her konuda eyleme geçiyor. Yalçın Küçük "Umutsuzluktan Umuta Doğru'' diye yazıyor. (*Yürüyüş*, sayı 141) Hangi umutsuzluk? İşçi sınıfı cıvıl cıvıl umut dolu. Savaşıyor. Halka da umut saçıyor. Yalçın Küçük ne umutsuzluğundan söz ediyor? Hangi umut? Bizim umudumuz TKP' nin daha da güçlenmesidir. Bizim umudumuz sınıf savaşıdır. Bu nedenle MESS'e karşı Maden-İş'i vargüçle destekliyoruz. Bizim umudumuz işçi sınıfı hegemonyasında, yığınsal, savaşkan bir UDC'dir. Bizim umudumuz devrimdir.

Sonra. Daha 130. sayıda, *Yürüyüş'de* Behice Boran, işçi sınıfı partisinin henüz belli olmadığı gibi çok "alçak gönüllü'' bir konuma gerilemişti. Oysa Yalçın Küçük TİP'in işçi sınıfı partisi olduğundan söz ediyor. Acaba oylar 20.000'den 60.000'e çıkınca mı bu oldu? Yoksa '*Yürüyüş'ün* son 11 sayısı mı bunu sağladı?

Gerçekte Yalçın Küçük'ün yazılarını tüm TİP'e atfetmek yanlış olur. Örneğin, *Yurt ve Dünya'da* (Kasım 1977, s: 6) Mehmet Aközer imzalı bir yazı çıktı. Bu yazı, katılmadığımız yanları olsa da, genel olarak birçok doğruyu içeriyor. Böyle bir yazara karşı eleştiri bambaşka olur. Sonra, TİP'in tabanında birçok kişi Maden-İş grevini destekledi, destekliyor. TİP üyeleri tümden "umutsuzluk'' içinde değildir. Umut ışığını görenler, ona doğru ilerleyenler de vardır.

İşçiler sınıf çıkarlarından

Baştarafı 1. Sayfada

Halkımız ulusal ve toplumsal savaşını daha da hızlandıracaktır. Savaşkan birliği, UDC'yi daha da güçlendirecektir. Faşistleri, sokaklardan, devlet mekanizmasından, tüm ülkeden kendi elleriyle temizleyecektir. Türkeş, bire binle yanıt verecekse, halk da bine onbinle yanıt vermesini bilir.

Faşizmi ezmenin, sömürüye son vermenin tek yolu, işçi sınıfı hegemonyasında halkımızın verdiği devrim savaşıdır. Tüm güçler buraya seferber edilecektir.

Politik körlük

Baştarafı 2. Sayfada

meti denemesi döneminde hazırlanan hükümet programı ne mene? (CHP-AP işbirliği uluslararası finans kapitalin çözümü(!)dür)

Legal sosyalist akımın küçük burjuva budala körlüğü, ayrı bir çeşitleme.

Sosyal demokrasinin kendi içinde sağ ve sol ayırımlar olduğunu, sözümüzün, halkından yana unsurlara yönelik olmadığını ayrıca belirtmeye gerek yok. Kaldı ki, netleşme sürecinin hızlanması, savaşımlarda onlara önemlı olanaklar sağlayacaktır.

Önümüzde, Ulusal Demokratik Cephe'ye karşı alınan tavırdan, anti-komünizme, TKP'yi karalamaya çalışan ellerin, faşistlerle elele olabildiğinden, bunun "demokrasiyi kurtarma'' adına olduğu(!) palavrasına dek uzanan bir değerlendirme şeridi var. Canlı, hareketli bir şerit.

Bugün için, kendini güçlü sananlar var. Bilinçli olarak körlük rolüne çıkıyorlar. Oysa oyun oynayacak zaman değil. Büyük tehlike yaklaşıyor. Faşizm halkımızın üzerine yürüyor. Oyunlarını sürdürmek isteyenlere şunu deriz:

"Oyunun yazarı, ki tarihtir, bizden yanadır. İşçi sınıfından, halk yığınlarından yana. Yanılanları hiçbir zaman bağışlamamıştır. Tarihi yaratan yığınlardır. Yığınları önderleri yönlendirdiğine göre,... İşçi sınıfının, halk yığınlarının önderi, Leninci önderi, TKP, en önde.

Oyununuzun sonu yaklaşıyor.

Sergilemeyi sürdüreceğiz. Ta ki, işçi sınıfı, halk yığınları, sahneyi işgal edip, bu "ihanet komedi-dramı''na son verene dek.

Köydeki ayrışma

Baştarafı 2. Sayfada

nın ardındaki oligarşik devleti, yerli ve yabancı tekelleri sezinliyor. Kısaca, kırsal alan kocaman bir buhar kazanıdır. Buhar, sübapları zorluyor.

Köyde devrimci çalışma için böylesine engin objektif olanaklar vardır. Hal böyleyken, köyde çalışma denince, kimi yosunlu kafaların aklına şalvar-potur giyinip, kasket takmak geliyor. Kimi legal sosyalistler, "güler yüzlü''ler, böyle oy toplamaya çıkıyorlar. Kasket bu popülistlerin tepesinde eğri duruyor. Köy emekçileri böylesi burjuva politikacısı hokkabazlıklarını yemiyor. Onların gözü işçi miğferine alışmıştır. Savaştan, işçi direnişlerinden haber soruyorlar.

Köy gençliği muazzam bir devrimci potansiyel olarak sınıf savaşına daha büyük ilgi duyuyor. Bu gençler, devrimci yayınları elden ele dolaştırıyorlar. Kimi yerlerde kendiliğinden gelme hareketler patlıyor. Örgüt, köy emekçilerinin, en acil gereksinimidir.

Kırsal alandaki devrimci potansiyel, ancak ve ancak, işçi sınıfının öncülüğünde ve onun politik örgütü TKP'nin örgütçülüğünde kurulmakta olan işçi-köylü bağlaşıklığıyla gerçek bir devrimci güce dönüşebilir.

"İnsan Hakları"

Baştarafı 4. Sayfada

Wiesenthal bu savaş canisi ile birleştiler.

Şimdi Solzhenitzin ve Sakharov'un da adları, yaşamını insan haklarını yok etmeye adamış bir savaş suçlusunun ana konuşmacı olduğu insan hakları konferansına karıştı.

Gordon, yakında çıkacak olan kitabında Ukrayna Milliyetçileri Örgütü'nün, Uluslararası Af Örgütü'nün, bazı tanınmış Kanadalıların, sosyalist dünyada "insan hakları'' için savaşlarından ötürü cezalandırılanların ve savaş suçlularının adlarını açıklayacağını bildirdi.

TKP MK Genel
Sekreteri
İ. Bilen yoldaşın
Parti
Konferansı'nda
okuduğu
Merkez Komitesi
raporu

Konya, 1977

Maden-İş'le dayanışma ve demokratik haklar yürüyüşüne katılalım

Grevci yiğitlerle dayanışma için ileri

Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri ve İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu, İTÖF'ün ortaklaşa örgütlediği Birmingham-Londra yürüyüşü 13-14-15 ocak günleri yapılacak.

Eyleme İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği İTKB, İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği İTİB aktif olarak katılıyor. "Demokratik Haklar ve Maden-İş'le Dayanışma" için yapılacak olan yürüyüşü örgütleme komitesi İTÖF merkezinde yoğun bir çalışma yürütüyor. 150 kilometrelik yürüyüşün tüm altyapı hazırlıkları tamamlandı. Yürüyüş kolunun geçeceği yollar, konaklama yerleri saptandı. Yürüyüşü örgütleme komitesi eylem programını bastırıp dağıttı. Yürüyüş programı kısaca şöyle:

13 Ocak 1978

9.00: Birmingham Üniversitesi Öğrenci Birliği'nden Bristol caddesi üzerinden şehir merkezine hareket. Birmingham'dan A45 karayolu ile çıkılacak.

12.00: Little Chef'te öğle yemeği.

14.30: Leyland Otomobil Fabrikası işçilerince karşılanış.

15.45: Grevdeki itfaiyecilerce karşılanış, dayanışma ve çay molası.

17.30: Coventry'ye varış. Gece burada geçirilecek.

14 Ocak 1978

9.00: A423 karayolu üzerinden hareket.

11.30: Öğle yemeği

14.30: Oxford'a giriş.

16.30: Oxford'dan cıkış

15 Ocak 1978

9.00: Londra şehir sınırlarındaki Bromfield Park'tan hareket. Wood Green, Turnpike Lane, Newington Green üzerinden yürünecek.

12.00: Clissold Park'ta öğle yemeği. St Pauls Rd., Highbury, Caledonian Rd, Camden Town, Mornington Crescent, Tottenham Court Rd, Oxford St üzerinden yürünecek.

16.00: Hyde Park'da meşaleli miting.

17.00: Belgrave Square'de, T.C. elçiliği önünde protesto gösterisi.

19.00: Ambassador Oteli salonunda basın toplantısı ve aynı salonda dayanışma gecesi.

Büyük yürüyüşün duyurusu geçtiğimiz hafta geniş çapta yapıldı. İngilizce ve Türkçe bildiriler fabrikalarda, sinema önlerinde, kahvelerde, mahallelerde dağıtıldı. Bu iş için bir araba "Yaşasın DİSK — Yaşasın Maden-İş" pankartı, çeşitli döviz ve bayraklarla donatıldı. Arabaya monte edilen hoparlörden anons yapıldı. Rozet, stiker yapıştırıldı. Maden-İş'e bağış toplandı. Bu arada, halkla sohbet edilerek 40,000 yiğit metal işçisinin grevi, ülkemizdeki sınıf savaşı anlatıldı.

Fabrika önlerinde ve içerisinde, hoparlörle, yürüyüşe katılım için çağrılar yapıldı. Pazar yerinde bildiriler dağıtıldı. Londra'nın önemli ve işlek caddeleri Türkçe ve İngilizce afişlerle donatıldı.

Fabrikalarda işçiler büyük bir şevkle yürüyüş hazırlıklarını sürdürüyorlar. İşçiler fabrikalarda pankart bezleri biçip, dikiyorlar, üzerlerine fabrikalarının adlarını yazıyorlar.

Katılma istemi her geçen gün daha da artıyor. İngiltere'deki Türkiyeli, yabancı ilerici, devrimci örgütler, demokratik kuruluşlar yürüyüşe katılacaklarını belirten bildiriler yayınlıyorlar, bağışta bulunuyorlar.

Yürüyüş Komitesi çıkardığı bildirileri ile yürüyüş hakkında sürekli bilgi veriyor. Yürüyüş Türkiyeli olduğu kadar yabancı kamuoyunda da büyük bir ilgiyle karşılanıyor.

●

Dayanışma mesajları

Gazetemizin baskıya verildiği güne kadar Yürüyüş Komitesi'ne ulaştırılan parasal yardımlar şöyle: Leeds Üniversitesi Filistin'le Dayanışma Komitesi'nden 5 pound, Leeds Yunanlılar Örgütü'nden 5 pound ve ünlü komünist besteci Alan Bush'tan 10 pound. Alan Bush, mektubunda, Hyde Park'ta yapılacak olan meşaleli mitinge katılacağını da belirtti.

Aşağıda, şimdiye dek Yürüyüş Komitesi'ne gelen dayanışma mesajlarını sunuyoruz.

13-14-15 ocak 1978 tarihleri arasında İTÖF ve MDK'nın demokratik haklar ve Maden-İş'le dayanışma için düzenledikleri yürüyüşe, Türkiye ilerici gençliği olarak dayanışma selâmlarımızı gönderiyoruz. Aralık ayı içinde 5 arkadaşımız faşist katillerce öldürüldü. İGD şube ve üyelerine yönelik saldırılar her geçen gün artıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi, tüm ilericiler, demokratlar üzerindeki baskısını kanla, kurşunla sürdürüyor, işçi sınıfımıza yönelik üzerindeki çok yönlü saldırılar tezgâhlanıyor.

İlerici gençlik olarak anti-demokratik yasaların elvermemesinden ötürü yürüyüşünüze katılamıyoruz. Bu nedenle çok üzgünüz. İşçi sınıfımızla dayanışma amacı güden, Türkiye işçi sınıfının bu tarihsel eylemini İngiltere kamuoyuna duyurmak için düzenlenen bu yürüyüşün yanında olduğumuzu bildiriyoruz.

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşımında başarılar dileriz. Maden işçileriyle dayanışma için, faşizme geçit vermemek için, kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, genişletilmesini hedefleyen yürüyüşünüzü desteklediğimizi belirtiriz.

İlerici Gençler Derneği
Genel Başkanı
Ahmet Muhtar Sökücü

Sevgili Dostlar,

Sinn-Fein İrlanda İşçiler Partisi, (IRA politik bölümü) demokratik haklar ve metal işçilerinin greviyle dayanışma için yapılan Birmingham-Londra yürüyüşüyle dayanışma içinde olduğunu bildirir.

Türkiye halkı gibi biz de ülkemizi talan eden emperyalizm ve işbirlikçi, ulusal burjuvaziye karşı savaşıyoruz. Gerici hükümetlerin baskıcı yasalara giderek daha fazla dayanarak ve işçi haklarını kısıtlamaya çalışarak yönetimlerini sürdürmek istediklerini bizim ülkemizde de görüyoruz.

Türkiye ve İrlanda halklarının sorunlarının ortak oluşu, partimizin sizin savaşınızla dayanışmasını doğuruyor.

SINN FEIN (IRA politik bölümü)
Uluslararası İşler Başkanı
Sean Ciennaith

Değerli yoldaşlar,

Maden-İş grevini ve Türkiye'de demokratik haklar konusunu Britanya sokaklarına getirdiğiniz için çok teşekkür ederiz.

Biz kapitalist ülkelerde işçi sınıfının haklarını savunma ve ilerletme savaşının önemininin bilincindeyiz. Bu savaş bugün ülkenizde en keskin biçimde sürüyor.

Yürüyüşünüzle dayanışmak ve bu kelimeleri en iyi şekilde hayata geçirmek, partimiz ve sınıfımız için enternasyonal bir görev olduğu kadar bir şereftir.

Eyleminize her yönüyle başarılar dileriz.

Yeni Komünist Partisi
Sekreter
Sid French

Değerli Dostlar,

Partimizin, Türkiye'deki metal işçilerinin greviyle dayanışma yürüyüşüne parasal destek olacağını bildirmek isterim.

Çalışmalarınızda üstün başarılar dileriz. Yardımımızı kısa zamanda ulaştıracağız. Dostça selâmlarımızla.

Büyük Britanya Komünist Partisi
Uluslararası Bölüm Başkanı
Jack Woddis

Sevgili Dostlar,

Leeds'deki Yunanlılar olarak ülkenizdeki grevi vargücümüzle destekliyoruz. Emperyalizm ve faşizme karşı savaşta yanınızdayız. Dayanışmamız, daha iyi günler için savaşan siz, dostlarımız içindir.

Yunanlılar Örgütü adına ıa
Başkan Sekreter
C. Tsiatsis S. Nicolopoulos

Değerli Dostlar,

Birmingham-Londra yürüyüşü hakkında bize de bilgi verdiğiniz için teşekkür ederiz. Ulaştırdığınız bilgileri yeniden bastırıp üye ve dostlarımıza dağıtacağız.

Lütfen nasıl yardım edebileceğimizi bize bildiriniz. Yürüyüşe parasal destek olacağımızı söyleyebilirim.

Britanya-Kıbrıs Komitesi adına
Jean Pavelt

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Yaşasın anti-faşist güçbirliği

Dostlar,

Biz, Bozovalı, Korkutelili ve Antalyalı devrimciler hep birlikte çalışırız. ANT-GÖR, Akdeniz DEV-GENÇ Antalya, Şubesi, TÖB-DER Antalya Şubesi, KOR-DER, Akdeniz DEV-GENÇ Korkuteli Şubesi, TAŞ-DER, ÇOM-DER, BÜY-DER adlı örgütlerimizle halkın içinde derin çalışmalara giriyoruz. Köy ve kasaba derneklerimiz halk toplantıları düzenliyor. Bu çalışmalarda analara, kadın arkadaşlara da gereken ilgi gösteriliyor. Halkın bilinçlenmesi için kitap veriyor, gazete satıyoruz.

Korkuteli'nde eskiden pek devrimci hareket yoktu. İki yıl önce örgütlenme oldu. Kabaca bakarsak arkadaşların hepsi sosyal demokrattı. Lümpenlik yanları ağır basıyordu. Kız arkadaşlar da vardı. Geçen yıl hareketin yükseldiği zamanlar bu arkadaşlar devrim saflarına kazanıldılar.

Orta öğrenimde devrimciler etkin. İmam-Hatip'te belirli bir potansiyelimiz var. Bu yıl, merkezi Mersin'de bulunan Akdeniz DEV-GENÇ kuruldu. Köy ve kasabalarda ise halkı kültür derneklerinde ve kooperatiflerde örgütlüyoruz.

Bozova'da şu ana kadar hiçbir dernek kurulmadı. Aslında kurmak mesele değil. Potansiyel var. Bazı projeler düşünüyoruz. Tüm cadde ve sokakları ağaçlandıracağız. Antalya Sanat Festivali'nin bir bölümünü kasabaya taşıyacağız. Duvar resimleri, heykeller, tablolar sergilenecek. Geçen dört yılda belediye CHP'deydi. Ama seçilen arkadaş pek bir çalışma yapamadı. Bu kez genç bir öğretmen arkadaş CHP'den aday. Daha ilerici ve daha azimli. MC'nin oy tabanı gittikçe kayboluyor.

Antalya Lisesi idaresi faşistlerin işgali altında. Öğrenciler ise tümden devrimci. 285 kişiyi sınıfta bıraktılar. Bunun üzerine bütün faşist hocalar dövüldü. Antalya sokaklarında faşistlere karşı devrimci terör hakim. Sokaklarda bir tek faşist dolaşamıyor. Sanat Okulu Ülkü Derneği'ne yakın olduğundan, orada 3-5 faşist var. Ne zaman olay çıksa Ülkü Derneği tahrip oluyor ve faşistler dayağı yiyor.

Dostlar, önemli olan anti-faşist güçbirliği ve dayanışmadır. Gönderdiğiniz gazeteleri arkadaşlara dağıtıyorum. Biz burada her yayın organını okuruz. Bütün gazetelere abone olmamız zor oluyor. Her köye bir tane yollamalarını istiyoruz ve ancak böyle okuma olanağı bulabiliyoruz. Tabii gönderirlerse. Bu konuda siz gerçekten kararlı arkadaşlarsınız.

Hepinize devrimci selâmlar, mücadelenizde başarılar..

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

M.S. Antalya

Dayanışma ve boyutları

Maden-İş'e bağlı 40 bin yiğit metal işçisinin, yerli ve yabancı tekellerin örgütü MESS'e karşı sürdürdüğü şanlı direniş tüm görkemiyle sekizinci ayına girdi. İşbirlikçi tekelci MESS patronlarının ve onların gerici-faşist karması hükümetlerinin her türlü baskı, terör yöntemlerini denemesine, saldırı ve provokasyonlarını giderek arttırmasına karşın işçi sınıfımızın disiplinli, özverili, kararlı tutumu, örgütlülüğü, gücünün ulaştığı boyutların göstergesidir.

Yurdumuzda gelişmekte olan bu devrimci yükselişi değerlendirmek önde duran görevdir. Böylesi bir ortamda, yiğit Maden-İş'in savaş boylarında, barikatlarda, çetin koşullar altında sürdürdüğü direniş, geniş emekçi yığınların desteğini alıyor. Yurdun dört bir yanından köy emekçileri yardımlarını savaş boylarındaki Maden-İş'e aktarmaktadır. Bu, işçi sınıfımızın savaşında bağlaşıklar bulma sorunuyla bağlıdır. Köy emekçilerinin Maden-İş'le dayanışması işçi-köylü bağlaşıklığı yolunda somut adımlardır.

İşte bu güçlü dayanışma karşısında giderek gerileyen işbirlikçi tekelci burjuvazi, azgınlaşmakta, daha da saldırganlaşmaktadır. MESS patronlarını, can havliyle 12 işyerinde giriştikleri lokavt uygulaması da kurtaramayacaktır. Utku, yiğit Maden-İş'in olacaktır. Bu utku, sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrimci yoldan kurmak savaşımının önünü açacaktır.

Ali Kızılyıldız
Manchester

TKP'em BENİM

Uyandın artık canım TKP'em
Sömürüldü bütün her yönün
Fabrikada İşçin, köyde köylün
Okulda öğrencin, özgür fikrin
Haykırış günün geldi TKP'em

Uyandın artık göster gücünü
Kov yurttan emperyalist dölünü
Faşizme boyun eğmeyeceksin sen
Kurtuluş günü geldi TKP'em

57 yıldır sen durmadan yaşarsın
İnsanlık uğrunda canla savaşırsın
İşçi Köylü emekçiyle birleşirsin
Savaş günün geldi canım TKP'em

Haydi karşı çıkalım emperyalizme,
Onun diktatörlüğüne, faşizme,
Uyduruk burjuva sosyalizmine.
Dost Sovyetler birliği'nin gerçek sosyalizmine
Varışgünün geldi canım TKP'em

İbrahim'den selâm Nâzım, Suphi, Nejat'a
Grevde işçiye, özgürlük için çalışana
Komünizm uğrunda dostça canını verene,
Kızıl bayrağı göklere gereceksin TKP'em

İ.T. Hollanda

ATILIMI OKU VE OKUT!

İŞÇİNİN SESİ'nin bu sayısı 14.000 adet basılmıştır

İŞÇİNİN SESİ 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi. İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği
Yazışma Adresi . 56. Mansfield Rd. Ilford. Essex, England
Masrafı 15p Yıllık Abone £6(sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı Anvil Printers Limited (T.U.)